

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
700 Ptas. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 Ptas. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.356 - Divendres, 5 de gener de 1923

Edició del matí

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184A

N'Eduard Gualba i Labori

ha mort a la ciutat de Mataró
havent rebut els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. O. S.)

La seva esposa Dolors Saborit i Thomas, fills Antoni, Pilar, Agueda, Ramona i Montserrat, fills polítics Antoni-Mercader i Brunet, Eduard Cot i Font, Maria S. de Boado i de Bofarull, néts, germans, germans polítics, ties, nebots, cosins i parents tots, en assabentar de tan dolorosa pèrdua els amics i coneguts, els demanen que encomanin a Déu l'ànima del finit i es dignin concórrer avui, divendres, a les onze, a la casa mortuòria carrer de Santa Teresa, núm. 20, per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Sant Joan i Sant Josep i d'allí a sa darrera estada

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Mataró, 5 de gener de 1923

REIS

PARAIGUES
OMBREL·LES
VANOS

J. CARDÚS
10-Portaferriusa-10

EL SIGLO

REIS

VARIADISSIM ASSORTIT EN
JOGUINES

I OBJECTES PER A
PRESENT

ELS DIES 1, 2, 3, 4 i 5 DE GENER

GRANDIOSA EXPOSICIÓ

El dia 5 es tancarà l'establiment a les 9 de la nit

ESTÓMAGO

Curación del 98 por 100 de las enfermedades del estómago e intestinos con el Elixir Estomacal de Saiz de Carlos. Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo. Tonifica, ayuda a las digestiones, abre el apetito, quita el dolor y cura la

DISPEPSIA

las acedias, vómitos, vértigo estomacal, indigestión, flatulencias, dilatación y úlcera del estómago, hiperclorhidria, neurastenia gástrica, anemia y clorosis con dispepsia: suprime los cólicos, quita la diarrea y disenteria, la fetidez de las deposiciones y es antiséptico. Vigoriza el estómago e intestinos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre. Cura las diarreas de los niños en todas sus edades.

De venta en las principales farmacias del mundo y Serrano, 30 - MADRID
Se remite folleto a quien lo pida

Cristalleria, Pisa
i Porcellana

∞ ∞

REIS

Francesc Ferrer Anglada

Vaixelles
Jocs café
Joguina

∞ ∞

6, Ronda Universitat, 6

MOSAICS

Ronda Uni-
versitat, 20

BIBLIOTECA
LITERARIA

El Vicari de Wakefield

GOLDSMITH

Traducció
J. Farran i Mayoral

Preu 2'50 ptes.

FUSTES

Ferrer i Arbós

Roger de Flor, 39.-BARCELONA

A V Í S

Tenim en camí el vapor NORDIA noliejat exclusivament per a aquesta casa, el qual porta unes 4.000 dotzenes regulars de FLANDES i ABETO de SUECIA de Primera i tercera qualitat, que, malgrat la puja experimentada en el mercat productor, mentre estiguin les fustes DAMUNT MOLL cedirem a preus similars als del vapor «Sandvik» que fou venut quasi totalment.

J. A. Wennberg Metge especialista en malalties de la infància. Consulta, Dimarts, Dijous i Dissabtes, de tres a cinc. Tractaments especials per personal auxiliar, els dimèrcres i divendres. — Balmes, 90, pral., 1.^a

Dr. Montaña dels Hospitals de París. Pell i Venèri. Sant Pau, 28, principal, 2.^a

Dr. Camps Puntas VIES URINÀRIES. Rda. Universitat, 14, pral. De 3 a 5. Econòmica de 7 a 8 de la nit.

que no hi havia prou nombre de regidors.

Els maurins i altres regidors han fet grans crits de protesta, i han enviat al despatx del senyor Ruiz Jiménez.

Els senyors Serrano Jover i Sánchez Bailón protestaren, davant l'alcalde, de co que entenen que era una maniobra política, i al·lunaren que no volien ser joguina d'aquests procediments.

Es deia que la causa del que ha passat era que els maurins havien acordat de presentar en front la candidatura confectionada per l'alcalde una altra de ponderació formada per representants de tots els grups polítics.

Els partidaris de l'alcalde i aquest veieren que la candidatura d'oposició anava a triomfar, i aleshores s'obri la sessió i se suspengué per falta de nombre.

Si la determinació s'hagués pres uns minuts més tard, hauria pogut celebrar-se la sessió, perquè al cap d'una mica han arribat altres regidors.

Immediatament es reuniren separatament les minories maurina i socialista.

Els maurins facilitaren una nota oficial, que diu així:

«Un Govern de concentració esquerrana donà a Madrid un alcalde de Reial decret. Així es mota de la seva pretesa significació i les reiterades prediccions de la persona que el presideix.

Perit el maurisme en les seves conviccions més íntimes, per a salvar els seus criteris oferí els vots, inclosos per a un alcalde liberal. Ni així pogué evitar el contrari.

La generositat democràtica del Govern no ha passat d'autoritzar l'Ajuntament per a nomenar els tinentes d'alcalde.

Fins d'aquest residu autònom se'n feren padrins els maurins, posant únicament el pensament en els interessos dels madrilenys i per tal d'evitar que l'Ajuntament seguis regit pel professionalisme regidor, i a requeriment de l'alcalde, declarà que col·laboraria en el Govern municipal acceptant els llocs que els vots emesos en el saló de sessions els donessin.

La nota afegeix que davant la conducta de l'alcalde, els maurins es retiraren de les negociacions, comproment que es tractava de vestir per la magnificència de l'alcaldia la misèrrima satisfacció de les mateixes cobdicioses que havien de sacrificar les designacions de Reial ordre. Així s'arribà al dia d'avui: havia estat convocada sessió per a elegir els tinentes d'alcalde.

Els maurins acudien a la lluita amb una candidatura prestigiosa (liberals, conservadors, socialistes i independents) i en la qual s'apareixien tres correligionaris seus.

El senyor alcalde es veié derrotat. L'escorç dels maurins salvava el principi de l'elecció.

Quien ferits els compromisos polítics del Govern, els instruments electorals que es pretenia aportar i les ambicions que calia servir per a mantenir en el Consell la tradició liberal; i el senyor Ruiz Jiménez practica una resolució desgraciada. A les deu i minuts obri la sessió; entraren al saló 23 regidors; en els locals contigus hi havia significats correligionaris de l'alcalde i del Govern. No hi hagué prou nombre de regidors, i ahi hauria hagut amb els remisos emboscats. Al davant dels escorç buits la maniobra veia, demoralitzadora, s'exhibia impudorament.

«Els maurins — termina llur nota —

es dolien que l'alcalde de Reial decret no hagi pogut constituir el govern municipal, aconseguint únicament augmentar el desprestigi de l'Ajuntament.

La nota dels socialistes diu així: «La minoria socialista de l'Ajuntament de Madrid, reunida després de l'intent de sessió d'avui, acordà protestar enèrgicament contra la maniobra de l'alcalde, senyor Ruiz Jiménez, qui, secundat per alguns grups de regidors, ve pertorbant la vida municipal, deixant indefens el veïnat contra els que es dediquen a explotar-lo i adulterar la higiene de l'alimentació.

Posem en guàrdia l'opinió contra els desenllaços que encara ha de tenir aquest ple de les tinències d'alcalde, en el qual es vol premiar, no els més capaces, sinó els que han vingut a la vida política a secundar l'acció abusiva dels grans i a servir llurs ambicions personals, sense condició ni respecte vers el poble que els elegí.

Per la seva part, l'alcalde, contestant a aquestes notes, n'ha facilitat una altra, molt extensa, en la qual qualifica d'infantes les acusacions que contra seus es fan.

Diu que negocià amb els distints grups el repartiment de les tinències d'alcalde. Els maurins n'hi demanaren tres, i ell va oferir-los en dues.

Després — segueix dient l'alcalde — l'agrupació maurina publica una nota renunciant a tots els càrrecs, creient-se que, els liberals mantenen un fortic per als càrrecs, i ells no volien contribuir-hi; però el senyor Serrano Jover manifestà a l'alcalde que no li crearien cap dificultat en l'elecció i que no per la seva falta d'acceptació de llocs haurien de negar a l'alcalde llur concurs i cooperació per a tot allò que anés en benefici de Madrid i de la seva honrada administració.

El senyor Ruiz Jiménez termina dient-se que els regidors, que tant pregonen llur amor a Madrid, amenacin amb l'hostilitat que ha d'impedir la resolució dels problemes que afecten Madrid.

Parlant, després, amb els periodistes, l'alcalde ha donat a entendre que si l'hostilitat es porta a terme deixarà que el Govern elegixi de Reial ordre els tinentes d'alcalde.

S'han reunit també els edils pertanyents a la Concentració liberal i han acordat donar un vot de confiança a l'alcalde perquè elegixi els tinentes d'alcalde i els delegats com li plagui i quan vulgui.

Els concentrats asseguraven que disposen de 26 vots, és a dir, la majoria.

VISTA D'UNA CAUSA

A l'Audiència de Madrid s'ha vist una causa instruída contra un xicot anomenat Joaquim Ragués, que robà un cranc.

El fiscal ha demanat per al processat, i se li imposà, la multa de 125 pessetes.

RECOMPENSES

Madrid, 4, 9'15 nit.

S'ha signat una Reial ordre de Guerra concedint la Medalla de Sufriments per la Pàtria, pensionades, a vuit caps i oficials ferits per l'enemic en les operacions de campanya regitjades a nostra zona de protectorat al Marroc.

PRESA DE POSSESSIO

Aquesta tarda, a les sis, ha pres possessió del seu càrrec de president del Consell Superior Bancari, el senyor Alvarado.

EL BANC D'ESPANYA

«La Semana Financiera» diu.

El Banc d'Espanya estudia aquests dies el seu projecte de reglament, en el qual es planteja una important novetat que ha estat ajornada per a discutir-la més detingudament.

Ens referim a la nova facultat que desitja tenir el Banc per a comprar i vendre de valors per compte de tercer, funció que avui no li està permesa.

La banca privada no veurà gaire bé aquesta tendència, i segurament s'hi oposarà, car entén que el nostre Banc d'emissió traspassa els límits de les seves funcions.

AL-LOCUCIO D'EN BURQUETE

El general Burquete, abans d'embarcar vers la Península, dirigí a les tropes la al·locució que segueix:

«En cessar en el càrrec d'Alt Comissari i en el comandament de general en cap d'aquest exercit, consigno, amb molt de plaer, el viu agraïment i cordial record que he tingut de tots durant el meu curt sojorn, començant per S. A. I. el Jalifa, i per el seu Maghzen, i seguint aquells elements d'ambdues races germanes, civils i militars, que així han coadjuvat a la total pacificació i submissió de tota la regió occidental i central, fins Gomara inclusiu, i amb les quals he aconseguit convertir en aliats i col·laboradors els que dies abans havien estat enemics. No oblidó tampoc l'entusiasme i zel amb què he estat secundat per les tropes de Melilla i «harcas» amigues, que en una sola operació i en pocs dies reconquistaren una tercera part del territori, recuperant 30 canons i establint-se en les formidables posicions de la divisoria de Tizzi-Azza entre el Kert i el Nekor d'Alhucemes.

Per tots aquells designis i orientacions que el Govern de S. M. (Q. D. G.), traçà al nou Alt Comissari civil, el meu digne successor, jo espero que el secundareu amb identic zel i entusiasme, perquè aquesta pau i aquesta tasca que jo he afirmat d'ençà de la meua arribada ací, aquest protectorat civil que jo he iniciat es porti a cap amb tota la seva amplitud per a bé d'Espanya i de la seva zona protegida, com demana fervorosament qui fou el vostre Alt Comissari i general en cap, Ricard Burquete.

MANIFESTACIONS D'EN BURQUETE

Parlant amb els periodistes, el general Burquete continuà mostrant-se optimista sobre la situació general del Marroc.

La primera contrarietat que ha torbat el seu esperit ha estat la campanya que es fa per dretes i romanistes, en contra de la submissió del Raisuni.

Aquesta campanya el general la considera antipatriòtica, perquè serà, si continua, de conseqüències funestes. Creu que no pot estar inspirada en mòbils patriòtics, fora que les referències siguin equivocades.

Sospita que és, en alguns, una versió estratègica perquè no es parli de les responsabilitats.

Afirma que la submissió del Raisuni és total, definitiva, absoluta, i que de la seva eficàcia no se'n pot dubtar. Des que es pactà amb el Raisuni, no sona un tret en la zona occidental. El Fondak es passa sense dificultat a tota hora de la nit. Una vaca que es perdi, és una vaca que es troba. Les cabiles cooperen eficaçment a l'obra de pau, llures de les suggestions del prestigi del Raisuni, al qual es dobleguen sempre. Aquest ha estat el resultat de la submissió.

A Africa la política civil ensopega-

rà sempre amb l'inconvenient dels interessos creats.

Són molts els elements interessats que continui la guerra, però es precis que no adoptin, per a tal cosa, una actitud falsa.

El primer sorpres de la campanya ha estat el Raisuni, al qual el general ha hagut d'annunciar que no en passà angúnia que el Govern aprova co que s'ha fet.

A judici del general, el Govern ha fet mal fet de declarar que, quant al Raisuni, no queda dret a l'opció. No queda dret a l'opció, no perquè ja estigui tot fet, sinó perquè s'ha fet l'única cosa que es podia fer.

Preguntat per l'efecte del nomenament del senyor Villanueva, contestà:

«En l'exèrcit, bé, l'exèrcit no té sinó una aspiració: que el problema del Marroc s'enfoqui d'una vegada i sigui resolt d'una manera definitiva, que acabi aquestes vacil·lacions que han fet que el més desorientat el que més dubte, el que més sofreix i el que més pateix sigui l'exèrcit.

COMUNICAT OFICIAL DEL MARROC

Comunicat de Guerra del dia 4 de gener.

El general encarregat del despatx participa a aquest ministeri:

La harka amiga establerta a la posició de Sidi-Mesaud tingué foc el dia primer amb l'enemic, al qual causà quatre morts i un ferit.

En realitzar, la tarda d'ahir, un vol de prova d'aviació, el «Saboya número 10», tripulat per l'alferes de complement Josep Saralegui, i portant de passatger el capità d'intendència Dias Hervás, va caure violentament pels volts de la Bocana, al Mediterrani, morint els tripulants.

Ahir les sentinelles de la posició de Tamasusín feren foc, per equivocació, contra el legionari Josep Garcia García, el qual s'aproximà de nit a la trinxera, i resultà ferit de l'esquena.

No s'observa cap variació en la situació política.

«EL RESPONSABLE»

El Comitè Executiu de la Lliga Nacional Pro-responsabilitats ha pres l'acord de publicar un setmanari, òrgan de l'esmentada entitat, que es denominarà «El Responsable», i en el qual els mestres més eminents del Dret polític i constitucional assenyalaran les figures de delictes que els polítics no han trobat o no han volgut trobar en el Parlament.

També hi col·laboraran els més notables escriptors contemporanis.

L'ENTERRAMENT DEL BISBE DE SIO

El ministre de la Guerra, en sortir del Palau, ha manifestat als periodistes que l'enterrament del Patriarca de les Índies serà probablement demà, a les tres de la tarda, i el Rei, qui s'estimava molt el finat, havia signat un Decret concedint al cadàver honors de capità general amb comandament en plaça.

Com és sabut, el Patriarca de les Índies, com a prelat castranx, tenia el rang de tinent general.

CONFERENCIA

El ministre de Gràcia i Justícia, comte de Romanones, ha visitat aquest matí el Nunci de S. S., celebrant-hi una detinguda conferència.

ROBATORI

L'actor Ramon Peña, per sortir a escena durant el segon acte d'una obra, va deixar-se, damunt la taula de l'habitació que ocupa en el teatre d'Eldorado, un rellotge d'or amb una cadena i penjoll de brillants, i una bossa amb una quantitat en metàl·

lic, evaluat, tot plegat, en unes 3.000 pessetes.

En tornar a l'habitació els objectes havien desaparegut.

FORMA DE MARINA

Disposant que passi a la situació de reserva el vice-lalmirall don August Duran.

Concedint l'empleu de contralmirall honorari en situació de reserva al capità de navili en la dita situació, don Angel Manela.

Concedint la llibertat condicional als reclusos Joan Gutiérrez Laín i Anastasi Paluaga Bilbao.

Proposta d'ascens a oficials alums de l'Administració de l'Armada. Idem idem a tinent auditor de primera al de segona, don Francesc Paridía.

Idem de recompensa favor del tinent coronel d'artilleria de l'Armada don Lluís Berrocal.

Idem idem a favor del coronel d'artilleria de l'Armada, don Manuel Bruquetas.

ASSEMBLEA ESCOLAR

La Federació d'Estudiants Catòlics de Madrid, celebrarà la seva primera assemblea els dies 15, 16 i 17 de l'actual, tractant els següents temes:

Primer. Necessitats peremptòries de la Universitat Central.

Segon. Reforma de l'ensenyança universitària.

Tercer. El pleb dels Arxivers.

Quart. Federació dels normalistes.

Cinquè. Règim del batxillerat a la Federació.

Sisè. Vida econòmica de la Federació.

Setè. Què ha d'ésser una Federació d'estudiants catòlics?

Vuitè. Unió de les associacions confederades de tot Espanya.

Novè. Mitjans de que romanguin units a l'obra els ajudants, els mestres i els socis per a acabar llurs estudis.

10. Les vagues escolars.

DETENCIONS

Badajoz. — A la comarca del partit de Llerena es venien efectuant sovint robatoris, alguns d'ells fets amb tant d'alreviment que s'escalaven balcons i es forçaven algunes caixes de cadells.

Els guàrdies civils Valencia i Torres reberen d'un tal Lara una denúncia que els autors dels robatoris eren els veïns de Sevilla Martí Rojo i Francisco Barrera (a) «El Obispo».

Les diligències practicades confirmaren la confiança, essent delinqüents els suposats autors junt amb Pere Nicolau i Angel Donare, que percebien productes del robatori. Martí Rojo aconseguí fer-se escapol durant la conducció de la guàrdia civil, i fou detingut novament per una altra parella a Hornachuelos.

Registrada l'habitació d'aquells es trobaren 30.000 pessetes de les que havien estat robades.

LLIBRES NOUS

«Setze contes», per Alfons Maseras. L'Editorial Catalana ha reunit, en un bell volum, 16 contes d'aquest infatigable escriptor modern.

Cada un d'ells és una petita obra excel·lent que acredita a En Maseras de saber condensar en un conte les delícies d'un bon assumpte tractat amb competència.

El volum comprèn 208 pàgines ben impreses als tallers de l'Editorial Catalana i es ven al preu de 2'50 pessetes.

Pianos "Cussó Sfha" verticals, de cua i combinats

GRAN PREMI • Exposició universal, Milà 1906 • Jurat internacional • Exposició universal, Brussel·les 1910

Exposició i venda: Carrer de la Canuda, núm. 31
Telèfon 903 A
BARCELONA

Notes de la Generalitat

EL PRESIDENT

Ahir el president estigué a la reunió del Consell Permanent, el qual ha despatxat alguns assumptes de tràmit dels quals se'n facilitarà còpia a la premsa.

Mentre es celebrava aquesta reunió estigué a complimentar-lo el governador civil senyor Raventós el qual va saludar els membres del Consell.

Més tard el president va rebre algunes visites al seu despatx, i entre elles la dels periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat.

Va dir el senyor Puig i Cadafalch que com acord sobresortint del Consell calia esmentar el de la subhasta de l'Hospital de Lloreda.

Referint-se a la visita del governador va manifestar que s'havia desenvolupat dins de la més perfecta correcció.

El senyor Puig va mostrar als periodistes el primer exemplar d'un llibre que ha publicat la Mancomunitat sobre el paludisme, posant de relleu uns gràfics i plànols interessants sobre el desenvolupament del paludisme.

Aquest llibre es repartirà aviat i motivarà segurament campanyes ben orientades car per la documentació que conté tothom pot assabentar-se de l'origen de l'epidèmia i de les causes que motiven la seva propagació.

El president va dir que n'havia parlat amb el governador, als reporters els ha demanat el concurs a la patriòtica obra que porta a cap la Mancomunitat sobre l'esmentat afer.

Així mateix els va obsequiar amb un exemplar del llibre «Breu notícia de l'organització i l'obra de la Mancomunitat de Catalunya» de recent publicació i del qual ja hem parlat en aquestes columnes.

L'entrevista del president amb els reporters fini amb les mútues salutacions d'any nou.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió Provincial ha despatxat els següents assumptes:

«L'Alcalde de La Granada sol·licita que es requereixi d'inhibició el jutjat d'Instrucció de Vilafranca del Penedès en procediment que segueix contra la dita Alcaldia».

Recurs d'alçada interposat per don Jaume Bosch contra l'acord de l'Ajuntament de Vallgorguina de 14 de maig últim relatiu al desnivell de terrenys.

Exemple de subhasta sol·licitada per l'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca per a l'adquisició de tuberia destinada a la conducció d'aigües per a l'abastiment de la població.

SESSIO

Dilluns de la setmana entrant celebrará sessió pública la Diputació de Barcelona.

LA CARRETERA DE BARCELONA A SABADELL

Una comissió de Sabadell, formada per l'alcalde, En Domènec Saló, i els senyors En Bonaventura Brutau, En Gabriel Casals i En Llorenç Llobet han estat a visitar el senyor Puig i Cadafalch per a parlar-li de l'empedrat de la carretera de l'Estat que va de Barcelona a Sabadell, millora que reportaria grans avantatges a les dues poblacions i que és de gran necessitat, donat el seu estat lamentable.

La mateixa comissió ha parlat d'aquest projecte a altres personalitats barcelonines, recollint de tots ells paraules d'encoratjament.

EL SENYOR CUNILL

Restablert d'una lleugera indisposició, ha tornat assistir al seu despatx de la Mancomunitat el secretari particular del President, En Ramon Cunill.

Que Déu reservi al difunt el premi que es mereixen les seves bondats cíviques i personals i que doni una cristiana resignació a la desolada família.

La Diada de la Llengua Catalana

Són molt nombroses les adhesions que s'han rebut a les oficines de Nostra Parla.

La majoria de les entitats nacionalistes han promès assistir amb llurs banderes a l'aplec patriòtic que es celebrarà diumenge vinent, dia 7, a la plaça de la Cascada del parc, a les onze del matí. També hi assistiran molts Pomells de Joventut amb llurs estendards i senyeres.

Tot fa preveure que la Diada d'enguany obtindrà un èxit esclatant.

L'Orfeó Barcelonès i la Schola Orpheonica cantarà un escollidíssim programa de cançons catalanes i la banda Municipal donarà un interessant concert.

Com de costum es ballaran sardanes.

L'entrada al parc serà lliure.

A la tarda del mateix dia es celebrarà al Saló de Cent de Casa la Ciutat la festa d'homenatge a la llengua catalana.

Hui's aquí els noms dels oradors que hi pendran part: En J. Espinosa en representació de la Secció Valenciana de Nostra Parla. En J. Moliner diputat de la Diputació de València, En J. Ruiz Porta en nom de la Protectora de l'E. Catalana, En Marié Esteve, per la Secció Catalana de Nostra Parla, i En J. Vallés i Puigals president de la Diputació de Barcelona.

Ha estat invitat a l'acte l'alcalde de l'Ajuntament de València.

L'entrada serà per invitació. Les invitacions es faciliten a les entitats que integren la Comissió organitzadora.

Borsa de Madrid

Canvis facilitats per la Banca Marsans, S. A.

Barcelona, 4 gener.	
4 per 100 interior, comptat	70'90
» flmes.....	00'00
» fi pròxim.....	00'00
Amortitzable 5 per 100 (1920)...	97'00
Banc d'Espanya.....	590'00
Arrendatària de Tabacs.....	000'00
at. Gral. Sucr.-Obligacions	000'00
» » Ac. preferides	74'00
» » ordinàries	37'25
Francs.....	45'40
Lliures.....	29'59
Banc Espanyol Rio Plata	240'00
Cèdules hipotecàries	100'95

Borsa de París

4 per 100 Interior Espanyol	00'00
» 100 Exterior	000'00
Accions Nord d'Espanya	000'00
» Alacant	772'00
» Andalusos	000'00
Renda russa 5 per 100	000'00
» 4 1/2 per 100	000'00
Brasil 4 per 100	000'00
Banc Espanyol Rio Plata	510'00
Renda francesa 3 per 100	58'75
Accions Rio Tinto	21'50

Notes del Municipi

REGLEMENTACIO DE LA CIRCULACIO PEL CARRER DE SALMERON

A l'objecte d'ordenar el trànsit pel carrer de Salmeron i de prevenir i evitar en el possible els freqüents accidents que hi concorren, el tinent d'alcalde del districte, En Josep Nonell, d'acord amb el cap de la guàrdia urbana senyor Ribé, ha muntat des d'aquesta data un servei permanent de guàrdies amb l'ordre terminant de denunciar i fer aturar tota classe de carruatges que vagin amb excés de velocitat i en contra direcció per l'esmentat carrer, valent-se a l'efecte d'un xiulet, el toc del qual indicarà l'ordre d'aturar-se, i servirà a més, en cas necessari, per avisar-se els guàrdies mutuament del pas de l'infractor que faci cas omís de la dita ordre.

La qual cosa es fa públic perquè els propietaris de carruatges i especialment els d'autos i side-cars s'abstinguin en absolut i sense pretext ni excusa de cap mena, d'anar amb excés de velocitat i en contra direcció per l'esmentat carrer, amb el ben entès que se'ls imposarà el màxim de la multa previnguda a les Ordenances municipals.

SERVEIS DE LA GUARDIA URBANA

La guàrdia urbana ha prestat, durant l'últim mes, 4.836 serveis; entre aquests figuren una detenció per mort, 19 per ferides, una per desaparició d'arma de foc, 6 per furt i robatori, 4 per estafa, una per expendre moneda falsa, 26 per ordre superior, una per actes contra la moral.

Ha acompanyat a dispensaris, cases de socors i farmàcies perquè fossin auxiliades, 863 persones; ha recollit a la via pública 85 menors i 29 vellets extraviats.

Han estat portats a la Comissaria Municipal de Beneficència 53 homes, 442 dones, 23 menors. Ha prestat auxili en 18 incendis.

Per infracció de les Ordenances Municipals ha reconvingut a 720 persones, 12 directors o propietaris de tramvies, 317 d'automòbils, 53 de motocicletes, 56 de bicicletes, 289 de carros, 75 de carretons, 88 de cotxes i 13 de conductors.

CONCURS PER A CASES BARATES

El Butlletí Oficial d'aquesta «provincia», corresponent al dia 3 del corrent, publica les bases del concurs de subvencions per a la construcció de cases econòmiques i higièniques. El concurs queda obert fins al dia 4 d'abril, i el Negociat de Pressupostos de la Secció municipal d'Hisenda té còpies de les bases a disposició dels que vulguin pendre part a l'esmentat concurs.

DENUNCIES

A L'INSTITUT D'HIGIENE

A fi d'abreviar els tràmits en els assumptes sanitaris, l'Institut municipal d'Higiene es complau a fer avinent als senyors facultatius que d'avui endavant les denúncies que s'hagin de fer des de les set de la tarda a les vuit del matí següent, es telefonin al Centre de Desinfecció de l'Est (Sardenya, cantonada Lluís), telèfon 55, S. M.; i les que s'hagin de fer des de les vuit a les set, al telèfon de les oficines de la Plaça de Lesseps, (912-G.)

EMPEDRAT DE LA CARRETERA

DE BADALONA A SABADELL

Una representació de les forces vi-

ves de Sabadell, presidida per l'alcalde de dita població, ha visitat el senyor marquès d'Alfella per a interessar que l'Ajuntament de Barcelona contribueixi al pagament de l'empedrat de la carretera de Sabadell, d'acord amb l'Estat i aquell Ajuntament.

VISITES

També l'han complimentat el cònsol de Noruega, Hans J. Moller, l'ex-senador don Emili Junoy i el diputat francès M. Emanuel Brousse.

A LA SECCIO DE FOMENT

La Comissió de Foment ha acordat proposar a l'Alcalde prohibeixi l'exploació de la cantera del carrer de Valls (La Franca), les barrinades de la qual ocasionen que calguin pedres a les finques urbanes properes.

Davant l'esmentada Comissió han estat formulades les següents mocions:

Dels senyors Tusell, Matons i Nonell, perquè es destinin 100 pessetes per a repintar les dependències del jutjat municipal de Sant Gervasi.

Del senyor Nonell, perquè es destinin 2.000 pessetes a l'arranjament de les rasants del carrer de Cambrils i es formulí el projecte i pressupost per a l'empedrat dels carrers de l'Església i de les Borges.

Dels senyors Cararach i Iglesias, perquè s'instal·lin bombetes elèctriques al carrer de Dalmau (Horta); perquè es destinin 2.000 pessetes a la conservació del ferm del carrer de Palomar fins a can Vinyes, i altres 2.000 per a cobrir la regadora del Passeig Torres i Bages.

Dels senyors Matons i Degollada, perquè es destinin 2.000 pessetes per a l'arranjament del paviment del carrer de Barceló i altres de la barriada de la Barceloneta.

D'espectacles

Diumenge vinent, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a l'Ateneu de Sant Lluís Gonçaga, de Sant Andreu de Palomar, una darrera representació del meravellós espectacle nadalenç, de gran aparell, dividit en cinc actes i 25 quadres, i que un èxit tan gran ha assolit enguany, el títol del qual és: «Els Pastors de Bellem». Triomf indiscutible de l'execució, la presentació escènica i la part musical, que tant encertadament dirigeix el doctor En Josep Boguà.

Sardanes

PER A AVUI

Nit, a les deu. — L'Agrupació Sardanista Barcelona celebrará una audició de sardanes al bar Patria, a càrrec de la cobla Catalònia.

Recomanem a les entitats i als particulars que tenen a bé trametre's articles o notes suplicants, la necessitat absoluta (sense la qual no ens és possible fer-ne el menor cas) d'avaluar degudament els originals amb un segell o una firma.

Enterrament d'En Josep Morera

Ahir a la tarda va ésser la conducció al cementiri del cadàver del que fou el nostre benivolunt amic i company En Josep Morera i Ferrer, regidor nacionalista elegit pel districte cinquè. Com és de suposar, fou una grandiosa manifestació de simpatia postuma.

El cadàver anava clos per una sumptuosa caixa mortuòria de bandes, que anava coberta per l'artística bandera catalana de l'Associació Nacionalista «Catalunya» del districte V, de la qual entitat En Morera era soci benemerit. Magnífiques i esplèndides corones de flors naturals, amb amples cintes de banderes catalanes que portaven escrites sentides endreces.

Una gran gernació s'acoblava al davant de la casa mortuòria, ocupant bona part de l'ampla Ronda de Sant Antoni.

La Comunitat de la parròquia dels Angels va rebre el cadàver, entonant una absolta, i fou portat cap al temple.

Formaven el cap de del el governador civil; l'alcalde; N'Enric Ràfols, diputat de la Mancomunitat, en representació del President; el seu fill

Josep Maria, i el seu soc. industrial senyor Santamans.

El segon cap del dol el formaven el seu germà En Joan i els cunyats En Miquel Rosell i Jaume Carbó i un senyor sacerdot.

Seguien els seus companys de Consistori municipal senyors Maynés, Plaça, Blaiet, Massot, Matons, Vilaseca, Escolà, Bremon, Degollada, Carrasco, Tomás, Palau, Rocha, Navés, Olivella, Viza, Trius; els ex-regidors senyors Puig i Esteve, Ribalta, Andreu i Carabén; el secretari En Claudi Planas, el diputat En Pere Rahola i altres principals funcionaris de l'Ajuntament.

Es faria molt llarga aquesta llista si haviem de posar els noms de totes les persones que van concórrer a la luctuosa cerimònia, però cal esmentar una representació de l'Associació «Catalunya» i de l'Associació de Drogueria.

A l'església s'hi cantà una solemniàl absolta, a dalt del presbiteri, i després va seguir el curs fins a la Rambla, al davant de la Virreina, on el cap de dol va donar comiat a tots els nombrosos concurrents.

Després foren molts els que l'acompanyaren fins al Cementiri Nou, on el president de la Junta de Cementiris, senyor Matons, acompanyat del personal d'aquelles oficines, va rebre respectuosament el cadàver, al qual es donà sepultura.

: : GRANS
MAGATZEMS

TÍVOLI

CASP, 17 i 19
(Davant del Teatre)

FABRICACIÓ PRÓPIA

: MAJOR I DETALL

MARCA
REGISTRADA

PRESENT DE REIS

En celebració de la festivitat de **REIS**, comuniquem a la nostra distingida clientela i al públic en general, que en aquests dies seran obsequiats els qui efectuin compres per valor de 10 ptes., amb un novíssim i original **PRESENT**

Grans rebaixes en totes les Seccions

Visiteu les nostres escaparates i compareu preus

NOTICIES DE L'ESTRANGER

Els lliuraments efectuats per Alemanya

L'estat de pagaments de la Comissió de les Reparacions, des de l'arribada al 30 d'abril de 1922, evalua en 6.877.567,729 marcs or els lliuraments efectuats per Alemanya.

El memoràndum que el doctor Bergmann remetrà a la conferència de París porta anax un quadro de les prestacions efectuades per Alemanya a compte de les reparacions. Aquesta exposició declara que l'Imperi ha lliurat ja als aliats 40 milions de marcs or, distribuïts així:

11 milions 700 milions, valor dels béns immobles alemanys liquidats a l'estranger.

7 milions 30 milions, valor de la flota comercial alemanya, lliurada als aliats.

7 milions, total dels crèdits d'Alemanya sobre els seus antics aliats, crèdits que han hagut d'ésser abandonats.

4 milions 700 milions, valor de les propietats de l'Imperi i de l'Estat alemany a les províncies i a les colònies cedides a l'Entesa.

3 milions de material de guerra i altres abandonats per les tropes imperials a les antigues regions ocupades.

1 miliard 63 milions de material de ferrocarril.

1 miliard, valor de les mines de la conca del Saar.

1 miliard 847 milions de prestacions en natura, dels quals 880 milions de carbó, coque i derivats.

533.500.000 marcs or per lliurament de material mòbil, de recanvi, barcos i embarcacions fluvials.

190.500.000 marcs or per lliurament de diversos materials destinats a les regions devastades.

1 miliard 493.950.000 marcs or de prestacions en espècie, als quals cal afegir encara 56 milions 283 milions de marcs paper per a execució del tractat de Versalles, dels quals 2 milions 411 milions s'han lliurat a les caixes de compensació, 11 milions per a l'exèrcit d'ocupació, 2 milions 600 milions per les comissions aliades de control, etc.

Hom veu que la diferència és enorme entre els 7 milions de la comissió de les Reparacions i els 40 milions del Govern alemany. De totes la Comissió de les Reparacions no ha avaluat encara alguns lliuraments d'Alemanya. Però és segur que els aliats no acceptaran com a bons tots els lliuraments que especifica el memoràndum alemany.

L'aviació sense motor

Biskra, 4. — L'aviador Thoret, pilotant un avió ordinari, s'elevà ahir a uns 150 metres damunt la serrallada Elouat. En aquell moment atura el motor i aterra sense novetat, després d'un vol planejat que durà 7 hores 3 minuts.

L'aviador Thoret ha batut així tots els records del món, de vol sense motor. — Havas.

Noves del Brasil

Londres, 4. — Al «Times» li comunicava de Rio Janeiro que el Tribunal Suprem ha designat el Dr. Fernandes perquè assumeixi les funcions de president de l'Estat de Rio.

La llei sobre el pressupost que acaba de votar el Parlament brasiler assenyala un fort augment en els drets d'importació d'objectes de luxe i begudes. — Havas.

La Conferència de Lausana

Lausana, 5. — Els caps de les delegacions aliades es posaren d'acord ahir a la tarda per a obrar amb fermesa respecte als turcs. També es proposarà la convocatòria de la tercera comissió. — Havas.

Lausana, 4. — La delegació turca anuncia haver-se produït una insurrecció nacionalista a Mosul. — Havas.

La Universitat de Gant

París, 4. — Segons el «Petit Parisien», a conseqüència de l'agitació produïda per l'aplicació de la llei flamenguitzant la Universitat de Gant, el ministre Theunis presentarà la dimissió així que acabi la conferència de París. — Havas.

Les relacions entre italians i hongaresos

Una comissió d'economistes de Trieste va fer un viatge a Budapest per a informar-se de la situació actual d'Hongria i els esforços que fa per arribar a la consolidació del país tan perjudicat per la guerra.

Els personatges distingits de Trieste que anaren a Budapest eren principalment feixistes i nacionalistes. Demostraren un viu interès per tot i que afecta el ressorgiment de la vida econòmica d'Hongria. Visitaron molts establiments de la capital i dels voltants, així com d'altres poblacions. Ultra l'atenció que posaven a saber l'estat actual de la indústria i del comerç hongaresos, s'interessaren molt per una qüestió que interessa als dos països: la sort de Fiume i el lliure accés d'Hongria a un gran port de mar.

El ric port de Trieste pot presindir amb facilitat de l'engrandiment del seu hinterland, però, en canvi, la ciutat de Fiume ha esdevingut morta. El port, abans massa petit per a recollir tots els vaixells que hi anaven, és ara desert. Les drassanes i els obrers que no han emigrat encara no saben com guanyar-se la vida.

Itàlia, desitjosa de sostenir un comerç actiu amb Hongria, està disposada a defensar les exigències d'una sortida hongaresa a l'Adriàtic. Sembla que en les converses entre Mussolini i Ninkic a Lausana es va tractar dels problemes de Fiume i de Zara, i que el president Itàlia va insistir, pel port de Fiume, en la necessitat de l'hinterland croata i hongarès.

Vaga a Anvers

Anvers, 4. — S'han declarat en vaga els obrers del port, sense previ avís. L'atur obceix a una qüestió de sous. — Havas.

Descobriments importants a Londres

París, 4. — Comuniquen de Londres al «Petit Parisien» que la policia ha descobert en diversos llocs de la capital caixes amb ampolles contenint microbis de malalties infeccioses. — Havas.

La qüestió del Patriarcat

Lausana, 4. — Com que els turcs manen lliur decidit de portar al patriarcat ortodox de Constantinoble els seus Poders temporals i administratius, i es neguen a acceptar, com els grecs, la fórmula transaccional presentada, encaminada a la creació d'una església ortodoxa autocèfala, s'ha acordat de portar l'assumpte davant de la Comissió plenària, perquè aquesta decideixi en definitiva sobre el particular. — Havas.

Crisi a Polònia

Varsòvia, 4. — Ha presentat la dimissió del seu càrrec el ministre de Finances.

El president de la República va admetre la dimissió, confiant la cartera al vice-ministre del dit Departament. — Havas.

Curiositats mundials

Un coronel que fa de soldat

El coronel britànic Lawrence, l'organitzador de l'exèrcit àrab i el principal impulsor dels nous regnes àrabs, que fou cobert d'homes pel govern britànic i que els seus admiradors àrabs el feren príncep de la Mecca, s'ha alistat com a simple soldat en les tropes d'aviació sota el nom d'A. C. Ross.

Aquest canvi no ha estat descobert fins ara quan el coronel ja porta quatre mesos que és a la caserna i després d'haver acabat la instrucció ha passat a la secció fotogràfica. Els seus companys de caserna no se n'havien donat compte encara que els cridava l'atenció veure-li la seva caixa plena de llibres francesos, alemanys i italians tractant de l'Orient. També els estranyava el cas insolent que sense demanar permís anava a Londres tres vegades a la setmana.

Els amics del coronel Lawrence diuen que s'ha volgut retirar per a tenir la pau i la tranquil·litat necessàries per a escriure les seves memòries, però en realitat això no explica prou bé l'al·listament per sis anys. Altament, amb el servei que fa del matí al vespre no pot tenir temps d'escriure les memòries. Més aviat sembla que el seu intent ha estat conèixer intimament la vida del soldat.

Ara que ha estat descobert és possible que l'atenció militar el llicenciï. Durant les seves visites a Londres, el coronel recollia la voluminosa correspondència que li era recollida a una casa. Tenia la clau, entrava al vestíbul, prenia les seves lletres d'un moble i marxava.

Sobre una herència

Dies enrera vam dir que la senyora Leotardy havia heretat una immensa fortuna d'una tal Ulmina Fair Heller, vella milionària nord-americana. L'herència, afegim que li havia pervingut per l'estimació que sent per les besties.

Ara resulta que a conseqüència de reclamar el presumpte pagament de l'anticip que «l» destinava per a poder cobrir l'herència als Estats Units s'ha descobert que la senyora Leotardy té un passat bastant fosc i encara que s'han cercat formes als punts que ella ha indicat, no han aparegut les senyes de la milionària ni del jutge que assegura havia entrat al port d'Alsàcia. Segons la Leotardy l'americana hauria mort a l'11 del juliol de 1917 i aquest el port de Barcelona.

No ens interessa seguir aquí els detalls d'aquest procés que sembla resultar força interessant si el jutge aconseguís aclarir les coses.

Descobriments d'una meravella de l'art egipci

Fa temps que lord Carnarvon, amb permís del govern d'Egipte, va començar excavacions per a trobar el temple faraònic situat prop de Luxor. Els seus treballs han estat coronats finalment pel descobriment d'un tresor antic pertanyent a un dels faraons més rics. Si amb la sola llista d'aquests objectes el tresor de la tomba sembla meravellós, examinat amb lampes elèctriques de tres mil bugies ha revelat una bellesa superior a la que la primera impressió havia permès judicar.

No s'havia trobat mai una cosa semblant i ara aquesta l'única tomba d'un gran faraó que no havia estat descoberta. Totes les que s'havien trobat havien estat malmetides i saquejades pels lladres 1.500 anys abans de Jesucrist, mentre que aquesta si bé havia estat visitada pels lladres, com ho demostra el fet que les portes foren destruïdes, no ha sofert més que danys molt lleus.

La tomba no ha estat oberta encara, però no es té cap dubte que, ultra la porta murallada que cal obrir, es trobarà la tomba. Davant la porta hi ha dues estatuets de fusta barnades i calçades amb xinel·les d'or macis, estatuets que eren al palau reial faraònic i que foren transportades a la tomba durant la cerimònia de l'enterrament, ço que significa que després de la porta tancada ve la tomba del rei. El transport de les estatuets formava part

Una creuada italiana vers l'Amèrica llatina

El senyor Mussolini ha rebut els representants d'un comitè constituït per eminents personalitats italianes, encarregat d'organitzar una gran creuada per l'Amèrica llatina, que serveixi per a renovar els vincles espirituals i econòmics amb aquells països. El president del Consell va comprendre tot seguit la importància de la manifestació que pretén fer conèixer les més selectes formes de l'actualitat cultural, artística i econòmica d'Itàlia a tots els països d'Amèrica i als països llatins de l'Amèrica central i septentrional. I per a demostrar la seva complaença als iniciadors del projecte, va prometre al comitè l'alt ajut del Govern i disposar que li fossin donats tots els mitjans necessaris per a dur endavant el projecte.

Successivament, la comissió fou rebuda pel ministre de la Indústria i el Comerç, i pel comissari de la Marina, el qual, d'acord amb el senyor Mussolini, ha destinat per a efectuar la creuada el vaixell de guerra «Calvi».

La iniciativa serà defensada també per Gabriel d'Annunzio i es veu que ajudarà molt a la reconstrucció del país, com també que respondrà a les necessitats d'expansió comercial que el Govern està decidit a esperar.

també del ritual fúnebre. Les estatuets són a ben segur el retrat del monarca, ja que se sap que els egipcians es servien per això de mascarotes de guix tretes del natural; un procediment que no fou notat pels escriptors grecs fins mil anys més tard.

El tron artístic arqueològicament i històricament és el joell més preciós del tresor. L'egiptòlog americà Brestel, l'ha anomenat una de les meravelles del món. És meravellós per la bellesa del dibuix i delicadesa de la construcció i encara més si es pensa que fou fet 3.500 anys enrera.

Les dues peces que més criden l'atenció, de les que conté el tresor, són el cofre i el vestit. Es creia que pertanyien al rei, però s'ha pogut comprovar que pertanyien a la reina. El vestit és fet de xarxes de perles diàfanes i l'egiptòlog al·ludit recorda que al segle XIII abans de Jesucrist, el moige del rei Zoser, preocupat per la melangia orbiaca que afegia el sobirà, ordenà que les dones més belles del país es vestissin de vestits de xarxes de perles diàfanes i va portar el rei en barca al llac sagrat de Karnac. Aquest vestit de la reina és l'únic exemplar perfecte que existeix de l'audaç moda de 3.500 anys enrera.

La premsa egípcia havia fet campanya entorn dels rumors segons els quals lord Carnarvon havia portat el tresor a Anglaterra. El departament egipci de les antiguitats no ha desmentit. Pel sol fet que un ha rebut permís d'excavar es té dret a salvar certes reserves del govern egipci per objectes d'interès particular, a la meitat de ço que es troba. Però per a les excavacions de la Vall del Rei, està estipulat que qui excava no té cap dret als objectes trobats. Aquest és el cas de lord Carnarvon que ha treballat únicament per amor a la ciència i al qual el govern egipci donarà segurament una recompensa adequada a l'obra realitzada.

BIBLIOTECA LITERARIA

ENEIDA

VIRGILI

Traducció Mn. Llorenç Ribes

2 volums

Preu: 2'50 Ptes. volum

La Federació dels Estats soviètics

La «Chicago Tribuna» ha publicat un despatx, datat a Moscou el 31 de desembre passat, que diu:

La Federació de les repúbliques soviètiques és ja un fet des d'ahir. Lenin serà des d'ara el cap d'una unió de catorze nacions, que comprèn els Bashkirs, els Tàrtars, els Armenis, els Azerbeidjans, etc.

El primer Parlament de la unió es va reunir ahir, adoptant, entre aplaudiments, una Constitució, de 38 articles, que preveu la unificació del pressupost, de les lleis del treball i el Cod; penal. Col·loca el control de les armes i de tot el sistema de representació diplomàtica en mans d'un Comitè central, que comprèn 371 membres. Aquest Comitè es reunirà una vegada en el mateix període.

La Federació de les repúbliques soviètiques pensa seguir l'exemple de la Federació americana, incorporant tots els Estats i territoris que estiguin disposats a deixar-se annexonar, però mai serà emprada la força.

Les converses de París

Washington, 4. — L'Agència Havas creu saber que l'administració americana és favorable a l'adopció pel Senat d'una resolució del senador Robinson, en la qual es demana que Nord-americà estigui oficialment representada en la Comissió de Reparacions. — Havas.

Londres, 4. — El «Times» confirma que és Mr. Bradbury l'autor del projecte britànic de negament de la qüestió de reparacions. Afegeix l'esmentat periòdic que la impressió causada al tuó de la política, és que el pla, encara que pràctic, peca de generos respecte d'Alemanya. — Havas.

París, 4. — La segona sessió de la Conferència Internacional fou consagrada a l'examen del projecte britànic.

A continuació de les declaracions de M. Poincaré, que tendiren a la conclusió de que el pla anglès era inacceptable, el senyor Theunis, digne que el memoràndum britànic posa a discussió la prioritat belga i la constant mala fe d'Alemanya en el compliment dels seus compromisos.

El senyor Theunis s'adherí a les declaracions del senyor Poincaré, i expressà els seus fervents desigs que s'arribi a una solució provisional, en la qual quedin descartats els deutes interaliats i s'adopti durant un any el projecte francès.

El marquès della Torretta exposarà en la sessió d'avui el punt de vista d'Itàlia.

El senyor Bonar Law va retre homenatge a M. Poincaré pels arguments adduïts per aquest en debatre la tesi britànica, afegint que avui rebutjaria les proposicions franceses. No obstant, retirà una part del pla britànic suprimint la prioritat belga, però confirmà l'oposició d'Anglaterra per tot el que signifiqui incautació de béns. En cas de desacord, França podria obrar sola. — Havas.

París, 4. — De la impressió recollida per l'Agència Havas, en les delegacions que prenen part en l'actual conferència interaliada, relativa a les reparacions es dedueix que la fusió de les tesis sostingudes per França i Anglaterra, sembla impossible.

El Govern francès, que ha portat a un límit extremat el seu desig de conciliació en proposar als aliats la incautació en comú de rehenes de caràcter exclusivament econòmic, sense cap acció militar, no pot anar més enllà dintre de les condicions acceptables per França.

Es evident que el Govern francès no podria donar la seva aprovació a un pla que permeti a Alemanya de ressorgir en detriment de la nació que sistemàticament devastà durant la guerra.

M. Poincaré ahir tingué aquesta declaració en termes irrebatibles: «Amb el seu deute reduït a uns vint mil milions de marcs or, alemanya fora, dintre d'alguns anys, l'única a ésser, dintre d'alguns anys, l'única país d'Europa lliure de càrregues a l'exterior. Amb la seva població creixent, la seva indústria intacta i no deixant d'aprofitar la seva situació excepcional, amb els recursos que

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALÀ D'AVISOS I NOTÍCIES

Divendres, 3 de gener de 1923

Les essències conservadores

HA estat tòpic molt freqüent de les propagandes polítiques a les terres d'Espanya parlar de les *essències liberals*. Moltes vegades s'ha intentat omplir amb aquesta frase la buidor d'un programa o l'eixorquia d'una actuació. Cal reconèixer, però, que en la intervenció política hi ha unes *essències liberals* com hi ha unes *essències conservadores*.

Es clar que els partits obligats pel nom llur i per llur missió a servir les *essències conservadores* són els partits conservadors. I quan un partit que s'anomena conservador no correspon amb els seus actes a aquella significació fonamental, ni té raó d'existència, ni la seva gestió pot esdevenir profitosa. Això és el que ha passat darrerament al partit conservador d'Espanya. La seva actuació d'uns anys ençà ha estat tan desastrosa que, en advenir al poder els liberals, les classes socialment conservadores els han rebut més aviat com una esperança que com un perill.

L'actuació dels conservadors havia estat una cosa tan negativa que els liberals, gairebé sense fer res, han pogut aconseguir, pel contrast, una certa adhesió a diferents aspectes de llurs primeres iniciatives. Això ha succeït amb els afers del Marroc i, d'una fàcil més colpadora encara, en la qüestió del joc i la pública moralitat.

No ens fem massa il·lusions quant a la sinceritat i a la persistència dels propòsits del Govern en aquesta matèria. Recordem que sempre, en començar un període de govern, són iniciades campanyes d'aquesta mena. Dissortadament, la història dels liberals en aquest punt no és gaire encoratjadora.

Però cal confessar que l'intent de reprimir tot el possible el joc i la pública immoralitat ha estat rebut per l'opinió del país amb una sincera simpatia. Mai no havien arribat aquests flagells socials al vergonyós desbordament dels anys últims, sota la gestió desencertada dels governs conservadors. I és evident que la repressió del joc i de la immoralitat pública constitueix una part elemental i importantíssima de les *essències conservadores*.

A Barcelona, especialment, s'havia arribat, durant el govern del senyor Martínez Anido, a escàndols sense precedents en aquesta matèria. Mai el joc i la pública immoralitat no havien arribat a Barcelona a extrems tan deplorables i tan vergonyosos. Nosaltres, que sempre havíem esguardat amb serena justícia la gestió del senyor Martínez Anido, hi reconeixem els serveis efectius que havia retut a Barcelona, però hi reconeixem també les deficiències lamentables i funestíssimes d'altres aspectes de la seva actuació.

La campanya iniciada pels liberals de la concentració contra el joc i la immoralitat pública representa, doncs, una restauració de les *essències conservadores* que havien malmès i oblidat els governs conservadors dels darrers temps. I aquest oblit era doblement deplorable, car les *essències conservadores* no consisteixen certament en un sentit arbitrari de l'aplicació de la llei ni en una energia despòtica sinó en aquell altíssim ordre moral que esdevé el fonament més seriós i legítim del principi d'autoritat.

I per això també deïem suara que Catalunya no ha de plànyer la caiguda i la liquidació del partit conservador històric, car, quant a la resolució del nostre plet nacional, no havia ja res a esperar-ne; i, quant al servei dels interessos socialment conservadors havien restat negligits i malmesos en forma perillosíssima pels qui tenien el deure ineludible de servir-los i defensar-los.

Polítiques

ASSEMBLEA DE LES ESQUERRES CATALANES

L'altra nit es reuniren els parlamentaris i diputats de la Mancomunitat que formen la ponència nomenada per a l'organització de l'Esquerra Catalana, amb el Comitè de la projectada Federació d'Esquerreres de Catalunya, integrat pels senyors Macià i Duran i Albés, per la Federació Democràtica Nacionalista; l'Isern Dalmau i Suñol, per l'Esquerra Catalana i doctor Aguadé Miró, representant dels grups d'extrema esquerra.

Examinades per tots els reunits les respostes al qüestionari circulat a totes les organitzacions esquerranes de significació nacionalista, en vista de l'absoluta concordança en la gairebé totalitat dels punts del dit qüestionari de les respostes, emeses per les dites organitzacions, convingueren unànimement en convocar amb la major urgència una ampla Assemblea de totes les forces i elements d'esquerra representats pels reunits i altres que vulguin adherir-s'hi, amb l'objecte de

constituir un únic i ample organisme que orienti i dirigeixi llur actuació en la vida pública de Catalunya.

Aquesta Assemblea tindrà lloc durant els dies 3 i 4 del vinent mes de febrer, a Barcelona i probablement a la sala d'actes del Centre Autonomista de Dependents.

D'aquí a pocs dies serà cursada la convocatòria, que signaran els diputats a Corts senyors Albert, Macià i Pi Sunyer, tots els consellers i diputats nacionalistes republicans de la Mancomunitat de Catalunya, altres personalitats i les més cabdals organitzacions del republicanisme català.

Cultura

A l'Escola del Treball començarà dilluns vinent, dia 8, un curs especial per a operaris carrossers, organitzat per l'Associació de Patrons Constructores de Carrosseries i patrocinat per la Direcció de l'Escola. La matrícula és limitada, i pot fer-se avui o dilluns, de dos quarts de set a les vuit de la vetlla a l'oficina de secretaria de l'Escola (Urgell, 187).

Les Idees i les Imatges

DEL LLIBRE DE L'AMISTAT I DE LA MORT: RAMON REVENTÓS

Una volta encara, les nostres tasques múltiples i la nostra manca lamentable d'ajornar sovint les coses que precisament més ens interessien, han estat causa que, en vida, no donéssim, públicament, en lletres de molle, testimoniatge de la consideració i, adhuc, de l'admiraçió que ens mereixia En Ramon Reventós, com a home i com a escriptor.

Fou En Ramon Reventós, — amb En Joaquim Borralleras, l'Enric Jardí, l'Ynglada, En Joan Vidal i Ventosa, En Lluís Jaurandreu i el pobre Edouard Egozcue, — un dels nostres amics intel·lectuals de la primera hora. Oh! cabdaltíssim 1906!

Venim, nostres d'abandonar, successivament, l'estudi de l'ampliació de la carrera de Dret i el primer any de la Medicina, quan ens coneguérem amb En Ramon Reventós, en un taller de la Riera de Sant Joan, que havíem parat amb En Bagaria i — curiosa associació inesperada — amb l'Esteve Monegal.

Per aquells temps ens preocupàvem molt de dibuix caricatural, de cartells i de decoració. Planejàvem cada setmana revistes de sal i pebre, que no havien de veure mai la llum. Preparàvem, a tota hora, àlboms i llistats catastròfics.

«L'Assiette au Beurre», era aleshores el nostre evangeli.

Roubille, Herman-Paul Grandjean i Galanis, els nostres apostòls.

Vorèjarem els dinou anys.

Pou el temps de la nostra primera anada a París — que era, per a nosaltres, el paradís somniat de totes les aventures excepcionals, el jardí edèn de totes les belles anarques.

Uns quants mesos més tard, de retorn, ens agrupàrem, amb En Francesc Pujols, En Marius Aguilar, En Francesc Labarta, l'Isidre Nonell, l'Aragay i En Manuel Humbert, entorn de l'Àpa, que fundava un setmanari, el nom del qual és esdevingut avui innombrable, però que en aquella època reflectia, a la seva manera, una positiva espiritualitat caustica-humorística.

En el petit cau de la redacció d'aquell setmanari, instal·lada al carrer de Pelajo, la freqüentació, gairebé diària, amb En Ramon Reventós, acabava de fonamentar la nostra mutual amistat.

Vingueren després altres temps. L'atzar ens allunyà. Les nostres relacions s'espaiaren materialment.

En esperit, però, esdevien més fermes i més pures.

Servàrem sempre per la vida pintoresca, pels quidus, pel tarannà personalíssim d'En Ramon Reventós una decidida simpatia.

Adhuc algun dels seus defectes — (del qual, conscients de les nostres tarres pròpies i particulars febleses, som lluny, altrament, de fer-l'n retret) — si no li haguess estat a ell físcament funest, caldria i tot celebrar-lo, per la quantitat de gràcia, d'humor i de bonesa que restaven en el fons de les escorries del seu vas.

Ha deixat En Ramon Reventós una abundosa i variada obra esparsa, que li atorgarà un lloc entre els millors artesans del nostre renalzement literari.

El seu estil és clar, ben imatjat, rubert de vida.

La mediterraneïtat, per a dir-ho així, de l'humor anglo-saxó haurà estat, en bona part, obra seva analorada, sobretot, per aquell punt dolç de barcelonisme de bona llei, autòton i inconfusible, que ja fa i fa la raó sempre doblement interessant i preciosa entre nosaltres.

JOSEP MARIA JUNOY

Campanya electoral

L'acte de la Barceloneta

El discurs d'En Cambó

EL discurs inaugural de la campanya que, en preparació de les vinentes eleccions legislatives, pronunciarà En Cambó el vinent diumenge, a les cinc de la tarda, en l'acte inaugural del Casal Nacionalista de la Barceloneta, serà pres taquígraficament i el publicarà LA VEU DE CATALUNYA en les primeres edicions de després de l'acte.

Hi assistiran les minories parlamentàries nacionalistes, les representacions de tota la nostra organització de Barcelona, diputats provincials, regidors, etc.

L'acte serà presidit pels presidents de la Lliga i del Casal, En Raimon d'Abadal i el doctor Alomar.

L'entrada serà per rigorosa invitació personal.

AL DIA

El Casal Nacionalista de la Barceloneta

Ha estat una obra magna, de fe, de perseverança, de santa continuïtat, d'amor patri, la que han fet els nostres omics de la Barceloneta, guilts, animats, alçats pel Dr. Alomar.

En constituir-se en 1901 la Lliga Regionalista, el Dr. En Joan Freixas i Freixas va fundar a la Barceloneta una Delegació que acollia els comptats catalanistes d'aquella barriada. L'esforç del Dr. Freixas tingué tot l'èxit que podia tenir aleshores, però el Dr. Freixas, com més tard el senyor Lacambra, no podien ésser sinó uns sembradors. Però sembraren bona llavor i realitzaren bona tasca: ara en fruita la collita per glòria i honor de Catalunya.

Avui el Casal Nacionalista de la Barceloneta acollia més de quatre-cents socis; posseeix el millor estatge que hi ha a la barriada i ha aconseguit, en les darreres luites electorals, votacions que mai podíem esperar en un districte que fou el baluard més fort del partit radical, fins al punt que en les eleccions de Solidaritat, aquelles seccions conservaren una forta majoria lerrouxista.

Això, afortunadament, s'ha acabat: avui pot assegurar-se que, en una lluita legal, la majoria és nostra. Però el calvari que han hagut de seguir els nostres amics, fins en els dies de victòria, ha posat ben bé a prova llur patriotisme.

El nou estatge social del Casal Nacionalista té una sala d'actes amb escenari, capaç per a unes 1.500 persones; un cafè espaiós i ben aviat tindrà unes escoles catalanes. Fa dies que s'hi donen festes, les quals es veuen concorregudes pel més selecte de la barriada, que omple de gom a gom el Casal; tant les funcions dramàtiques, com les audicions de sardanes, com els ballets catalans i els balls de societat, hi atrauen nombrosa concurrència; la llista de socis va pujant cada dia i cada dia hi ha noves proves de contribució a les grans despeses que s'han invertit a l'estatge.

Diumenge, l'estatge s'inaugurarà oficialment i la Comissió d'Acció Política de la Lliga Regionalista, d'acord amb el Consell del Casal aprofita l'avinentesa per a començar la campanya electoral, delegant el nostre «leader», En Cambó, perquè exposi allí els fonaments de la nostra actuació per tal que allí s'hi aïci la nostra bandera de batalla.

Això vol dir que l'acte, ultra la grandiositat pròpia, per assenyalar un avenç fort, una fita gloriosa del nostre camí nacionalista, ultra la significació que li donarà l'acoblament de totes les representacions de la nostra organització, tindrà la de la paraula d'En Cambó, traductora, com sempre, del pensar i sentir de la Lliga.

En aquests moments, sobretot, en què tant greus problemes té plantejats Espanya que afecten tant a Catalunya, en aquests moments en què, aquí mateix, exuberant florida d'amor patri i d'idealitat, la santa passió de política catalana pren manifestacions diverses, de paraula d'En Cambó, definidora, guia-

dora, ressonarà en aquelles sales com en acte de consagració dels esforços realitzats pels fervents patriotes de la Barceloneta, a qui Catalunya no agrairà mai com es mereix el que han fet per la seva causa, en lluita contra els enemics de la pàtria.

I amb l'acte de diumenge començarà la campanya electoral que ha de dir als homes de Madrid, la victòria assolida, quin és el camí que han de seguir si volen que es resolgui en pau i harmonia, com a tota convé, el problema de Catalunya.

POL

L'acte de la Barceloneta

El Casal Nacionalista de la Barceloneta ens assabenta que a la festa inaugural de l'estatge social i a la conferència del senyor Cambó hi ha convidat particularment les entitats de tot Catalunya adherides a la Lliga Regionalista de Barcelona i els regidors, diputats de la Mancomunitat i a Corts i senadors regionalistes. Si algun dels convidats no ha rebut la corresponent comunicació, degut a omissió o a causes involuntàries, poden donar-se per convidats.

—Per a les inscripcions al dinar íntim amb què els socis del Casal celebraran la inauguració de l'estatge, pot arribar-se un èxit. Aquest vespre quedarà definitivament tancada la inscripció. Entre els inscrits, ultra la majoria de socis del Casal, hi ha les més importants personalitats de la barriada.

—El periòdic «La Riba», òrgan del Casal, publicarà un número extraordinari, per al qual ha estat sol·licitada la col·laboració de prestigioses personalitats regionalistes.

Eleccions de senadors

Majors contribuents de Barcelona

Exposada al públic la llista dels dos cents majors contribuents de Barcelona, per a la seva rectificació anual, tots els veïns d'aquesta ciutat que paguin per quota directa al Trésor més de 2.532 pessetes anuals, per béns i indústria, que radiquen en aquest terme municipal, poden instar llur inclusió abans del dia 20 de gener, sense més que acudir a la Lliga Regionalista, Solers, número 4, amb la còpia personal i amb el rebut del primer trimestre de contribució de l'any 1922.

Recomanem als nostres amics de fora de Barcelona que cuitin a veure si les llistes de les respectives poblacions, que han d'ésser exposades al lloc de costum de les Cases Consistorials des de l'1 de gener, estan conformes, i, en cas contrari, que facin valer llurs drets, podent consultar a les oficines de la Lliga Regionalista els dubtes que se'ls ofereixin.

La campanya del Marroc

PADRINES DE GUERRA

Demanen padrina de guerra els soldats de la Companyia de Telégrafs de Campanya de Tetuan, Manuel Mosteiro i Joan Boquera.

Butlletí internacional

4 de gener de 1923

L'ESTAT LLIBRE D'IRLANDA

Mentre els representants dels pobles aliats i vencedors en la guerra gran es reuneixen a París per a cercar una fórmula d'arranjament que permeti, amb la reconstrucció de l'Europa central, endegar definitivament els problemes de la pau, i a Lausana els turcs i els russos posen a prova la paciència dels delegats de les Potències occidentals, a l'Estat Lliure d'Irlanda s'han repetit les execucions de rebels, com a represàlies pels atacs contra les tropes del govern.

Malgrat, però, aquestes noves execucions, la situació general d'Irlanda ha millorat sensiblement i justifica l'optimisme de l'article que el President de l'Estat Lliure, Sr. Cosgrave, ha publicat al *Times*, de Londres, el dia de Cap d'Any.

El President Cosgrave recorda les circumstàncies en les quals fou convingut i signat el Tractat de Pau entre Anglaterra i Irlanda. Aquell Tractat reconeixia l'Estat Lliure d'Irlanda i posava fi a una guerra secular entre els dos països.

Contra aquest Tractat, que el poble irlandès havia acceptat i ratificat en unes eleccions generals, s'alça una minoria. I aquesta minoria, a favor d'una propaganda que no trobà obstacle de cap mena, intentà destruir tota l'estructura social i política de l'Estat Lliure. El Govern Provisional es trobà, doncs, davant d'una situació trágica, car o havia de combatre els que fins aleshores havien estat els seus companys de lluita i de victòria, o havia de permetre que Irlanda es suïcidés políticament, començant per mancar als compromisos solennials contra amb una altra nació. Collins i Griffith i tots els cabdills que secundaven l'actuació constructiva del Govern Provisional procuraren satisfer fins on era materialment possible els escrúpols i els punts de vista d'Eamon de Valera i la minoria.

El fanatisme d'aquesta minoria fou impossible tota avenença. I aleshores el govern de l'Estat Lliure es veié obligat a combatre els seus antics companys, a restablir per la força de les armes la supremacia de l'autoritat constitucional. El President Cosgrave diu que els joves soldats de l'exèrcit nacional compliren amb valor admirable i heroica abnegació, malgrat les provocacions terribles de llurs antics companys, aquest deure penosíssim que el govern els havia imposat amb tota la seva dolor. En aquest trágic conflicte, diu el President Cosgrave, que fou imposat amb imprudència temeraria i sense cap mena de miraments al Govern Provisional, han estat perdudes irreparablement vides molt preades i propietats molt valuoses, però la nació irlandesa ha estat salvada.

Aquest optimisme del President Cosgrave el porta a profetitzar una pacificació imminent de la Irlanda del Sud i una reincorporació ulterior de la Irlanda del Nord.

Remarca el President Cosgrave que, amb el nom de l'Ulster, són coneguts, fora d'Irlanda, els sis comtats del Nord-Est d'aquella província. Obliden aquestes persones que d'aquests sis comtats, dos (Tyrone i Fermanagh), tenen aclaparadores majories a favor de l'Estat Lliure. A més a més, tres dels nou comtats que constitueixen la província de l'Ulster (Donegal, Monaghan i Cavan) formen ja part de l'Estat Lliure d'Irlanda. És a dir, dels nou comtats de l'Ulster, cinc són partidaris de l'Estat Lliure i quatre del govern del Nord d'Irlanda. No cal, doncs, parlar de la divisió d'Irlanda, sinó de la divisió de l'Ulster.

Creu, per això, el President Cosgrave que arribarà un dia que tot l'Ulster s'incorporarà voluntàriament a l'Estat Lliure.

Tots els nacionalistes del món desitgen que l'optimisme del President Cosgrave sigui confirmat pels fets i lamenten que el fanatisme irreductible d'una minoria tequi de sang germana les primeres pàgines de la història de la Irlanda lliure.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Dietari històric

5 gener de 1623

VISITA DELS CONSELLERS A LA PRESO DE BARCELONA

Una nota curiosa del règim penitenciari — i que, com altres, recorda quanta llibertat i martiri en la seva notable conferència a l'Ateneu Barcelonès — és la que d'aquells temps transcriu el Dietari municipal a *Manual de Novells Arxius*.

A les deu del matí els consellers envien un porter a veure al Veguer, manifestant-li que es personés a la preso, puix els magistrats municipals hi volien anar per fer «sa deguda obligació».

Al cap d'una estona es presentaren amb caràcter consistorial, amb llurs gramalles de grana, i entraren per la part nova de la preso, rebent-los al cap de l'escala el Veguer, el qual els acompanya a l'estancia on els magistrats rebien les declaracions.

Ocupant els seients d'honor, entrà l'escarceller i rebé l'encàrrec de tenir guarda i custòdia dels presos, indicant que, si algun tenia quelcom que declarar o representar, ho digués.

L'escarceller presentà als consellers dos presos, un home i una dona, i, preguntats pel motiu de llur detenció i agafament, varen donar llurs raons.

Celebrada ja la visita, tornaren a la Casa Consistorial, acompanyats pel Veguer amb tota classe d'honors.

Era costum, aquells dies, de fer visi-

tes als establiments benèfics, i a la tarda anaren al convent de les Arrepentides, del carrer del Carme.

Els dies de festes populars servien als magistrats de la Ciutat per a complir un deure humanitari i emparar amb llur autoritat els que sofrien sota el pes de la dissort.

L'Estat no era una cosa freda; un esperit superior el guiana, un agermentament de classes subsistia i la Pàtria era quelcom suprem, malgrat haver entrat ja Catalunya en la seva decadència.

ESPIGOLAIRE

A Can Renart

Es un repòs per als ulls i l'esperit, en passar aquests vespres freds pel carrer de la Diputació, remanent una estona abstracta davant l'aparador de can Renart. Hi ha, magníficament i devotament feta, la reproducció plàstica del conegut quadre d'Oliver Merson *«La fugida a Egipte»*.

Fora ridícul parlar ara de la bellesa de l'escena, amb el seu ambient de desolació diriem consoladora: només cal elogiar la reproducció que acredita una volta més l'escrupolós ofici mai exempt de respecte i inspiració del mestre Renart.

A encesa de llums, un tomb per can Renart és aquests dies una visita de devoció i una dignificació dels nostres sentiments latents de cristianitat.

Impromptu

Curta meditació sentimental, de retorn d'un enterrament.

En Ramon Reventós, l'humorista, l'escriptor dels infants, el de la pipa sempiterna i del somriure escèptic, ha finit per pendre's seriosament la vida: ha mort!

En Ramon Reventós va ésser el meu primer company de redacció. Escriu-viem, junts, sàtires a baix preu.

Fermentaven prosa festiva en un paraigües llobreg, encalçats com les oques destinades a produir «foie-gras».

De les nostres artificials congestions se n'alimentava el públic; s'hi feia un tip de riure. Però molt sovint, en el «foie-gras» editorial hi havia més fel que substància nutritiva. Algun cop una llàgrima seca arrugava els originals que anaven a la impremta.

Era d'ell? Era meua? Ja no ho sé. Se que la nostra feblesa ens avergonyia i era ignorada de l'editor i dels parroquians.

La feina feta amb la corbata i el braçat negres plia extraordinàriament. «Quins tranquils!»

Ens uní per un quant temps el presentiment, després la tragèdia acomplida, i això, tanmateix, no s'oblida mai.

En el nostre càix d'oques humorístiques, la mutual confiança esdevenia el mutu consol.

Sobrevingué, després, la sospita d'infidelitat. Res, coses de «l'esplendorosa» vida literària! Un dels dos encara estava a sou.

Ah, però quan un sentimental segueix a l'altre camí del cementiri, la vella amistat torna a florir en un desconsol pregon.

Jo no he anat mai a cap enterrament per aprofundir la contingència d'últims afers pràctics amb un del seguit.

Que no es prengui com un retret per a ningú la meua devoció.

Una coincidència de dates posava tristesa en el meu esperit, ombrejant-lo de records. Amarguesa retrospectiva sobre la visió present d'altres companys, personatges històrics de la nostra epopeia d'assalarats mo-fetes (per respecte a l'amig no diem pallassos).

I ens acomiadarem dels nostres coneguts amb un mot cruel: «un de menys».

Fins a quaranta anys no es compten els amics que ens deixen. Des d'ara, cada dol, era un avís!

Bosc de pins que té consciència de la venguda dels serradors.

La negra picassa colpeja aquà baix, avança, comencem a oir el gemec de la pitrada del que l'engrapa, a veure saltar els estellicions, a percebre el sinistre cruïllament de les esques, la ventada catastròfica de les rames que cauen i el sotrac final que fa retronar els abismes.

Hi ha en l'arrel de les nostres precàries cabelleres un frissonament d'averany, i el mateix que en les copes dels pins, encara drets, en les clarianes que deixa la tala, irregular i capriciosa.

Qui escriurà la biografia de l'altre? Qui registrarà els calaixos del company per a donar a llum la seva obra postuma, amb permís de la vi-dua?

Que Déu concedeixi a l'amig Ramon Reventós infinits anys de vida en el misteriós sojorn de les ànimes, i a nosaltres, després d'aquesta infàusta tarda de dimarts de les primeries de l'any, uns breus instants per a amparar-nos un poc més del nostre sol i dels encisos de natura i de les besades dels nostres fills.

PRUDENCI BERTRANA

De Societat

La Junta de Govern del Círcol Equestre, en virtut de la renovació de càrrecs verificada en la Junta general ordinària, de 29 de desembre últim, ha quedat constituïda pel present exercici, en la forma següent:

President, N'Albert Rusinol; vice-president, En Salvador Bernadès; tresorer, En Manuel de Bruguera; comptador, N'Esteve Mundet; bibliotecari, En Josep d'Alemany; secretari, En Josep Maria Torres Vaxeras; En Josep Maria Mata Julià; vocals, N'Eusebi de Puig, En Pau Nicolau, Comte de Caldes de Montbui i En Josep Riera Gallo.

FIVE

Els destins de les peces de vestir

ES una cosa absolutament comprovada que cada estro de vestir té el seu fat. Aquí teniu els mocadors de butxaca. El fat dels mocadors de butxaca, és desaparèixer. Qui en dubtarà de l'honorat servei? Qui en dubtarà de l'honrada bugadera? Certament, ningú que s'estimi. Però la veritat és que cada trimestre hem de comprar mocadors nous. La dotzena que vam comprar el trimestre passat ha quedat reduïda a un senzill parell, i encara els dos mocadors romansos són, precisament, l'esfilagarsat i el que fou travessat per una punta roent de cigarreta.

Aquí teniu les sabates. Les sabates de cuir no es tallen. Però llur fat no és pas el no tallar-se. L'ur fat és més complicat. L'ur fat és que desgastant-se, el taló i la sola més d'un cantó que de l'altre, cal, a un cert moment dada la delitosa integritat del cuir, fer-hi posar mitges soles i talons: i és només aleshores, a la primera vegada que hom les porta restaurades que el cuir es talla; pacient tant de temps ara, de cop i volta esclata; si triguen sis anys a fer-hi posar mitges soles, una sabata de cuir us durarà sis anys, exactament. (Les sabatetes de cuir de les criatures, són una categoria a part: hom no ha de considerar que siguin fetes de cuir, sinó de pasta d'ensaimada, o, millor encara, de paper de fumar poèticament cosit amb fils de teranyina.)

El destí dels guants és que us en deixen un de sol a qualsevol indret que després us és impossible de recordar. (El sobrer, ja se sap, és digne de tota lloanca; així com l'escapol ha resultat un rodamon, un bohemi, el que us roman serveix per quan us tal·leu en un dit per quan la criada ha de fregar llautons, etc.) Com es veu, la pèrdua que hom experimenta amb els guants no és sinó el 50 per 100 de la que experimenta amb els mocadors, i això ja és una millora sensible.

El destí de les corbates és un destí encara més consolador. La major part de la corbata no es fa malbé mai. Dic mai. La major part de la corbata al cap de vint anys us daria la mateixa impressió fresca, flonja, voluptuosa que us va dar quan la miràveu a l'aparador. L'únic petit indret de la corbata que es fa malbé — i ai, cal reconèixer-ho, amb una certa facilitat — és l'indret visible de la corbata, el que correspon al nus o a les seves immediacions.

El destí d'un vestit de color, — amb una mostreta més o menys imaginativa, incapaç de combinar-se amb altres peces, varia segons els casos. Si us heu fet fer una jaqueta i uns pantalons, els pantalons fan literalment fàstic quan la jaqueta dona encara una impressió de virginitat. Si us feu fer una jaqueta i un parell de pantalons, com aconsellen els sastre intel·ligents, aleshores un dels primers dies us vindrà impensadament alguna grossa taca a la jaqueta que mai cap tintorer no farà desaparèixer. En canvi, en tot cas l'armilla és absolutament immortal; i això que amb diners, rellotge, estilogràfica, estoig de les ulleres, etc., es pot dir que és la peça més carregada.

Per què alludir al destí melangios dels paraigües? Qui es compra un paraigües és com qui es casa amb una dona cap-verd.

Qui demana un abric, demana, generalment, una peça de confiança. Té, doncs, una base racional que el destí dels abrics — com pot observar qualsevol que un dia d'hivern es posi en observació pel carrer — sigui de durar alguns anys més que no pas la moda que era vigent quan l'abric fou tallat. A qualsevol que s'hagués de fer un abric, jo li aconsellaria que hi encarregués un coll ben llarg. Mentre l'abric sigui de moda, es porta el coll girat i es dona al cap un aire altívol. Quan l'abric ja no és de moda, un hom s'aixeca el coll i pot passar dissimulat.

Però el destí més extraordinari és el del jaqué. El jaqué es torna molt aviat lluent. Però després que s'ha tornat lluent, s'atura en el camí de la decadència. Dura anys i panys. Ni s'esgarrinxa, ni es taca, ni li cau un botó, ni es forada, ni es desfila. Es pot dir que l'ideal del jaqué és el dar la sensació del setí, i que un cop ha aconseguit el seu ideal, la satisfacció el fa centenari. Avui en dia hi ha uns quants Estats que tornen a les lleis sumptuàries per a evitar les folles despeses del luxe, que són, tot sovint, feixugues contribucions a Estats estrangers, i, sempre, malversament, dissipació de mitjans preciosos per a l'economia nacional. Un Estat verament fort jo ja sé el que faria. Faria plantar uns bàndols a les cantonades dient que l'únic vestit permès, per a homes i dones, és el jaqué, i que la moda, és el jaqué lluent.

JOSEP CARNER

El Banc de Barcelona

Pel jutjat de l'Hospital d'aquesta ciutat, ha estat dictat auto de processament i presó contra don Pere Campà, don Victòria Saludes i don August Lletget, apoderats que foren de la Su-cursal número 1 del Banc de Barcelona, per estafa comesa en perjudici del dit Banc.

El propi jutjat ha decretat la lliber-

tat provisional sota fiança, als esmentats inculcats.

Una comissió de creditors del Banc de Barcelona ha visitat el governador per a demanar-li que s'interessés prop del Govern sobre la instància que s'envaren demanant que se solucionés l'actual situació d'aquest Banc.

El senyor Raventós els ha recomanat que s'unissin tots els creditors, amb el fi que l'acció conjunta tingues major eficàcia.

LA DIADA DELS INFANTS

Les nostres joguines

Estem lluny d'aquell temps en què la nostra joguina podia ésser representada pel carret de les escombraries amb la típica campaneta, la nina de carterol escandalosament colorida, el carterol de fusta cobrada, la pilota, la baldufa i les cordes de saltar. No en va passar els anys, i en aquesta indústria, com en moltes altres, s'han determinat progressos insospitats pels nostres avis.

Ha passat a la història la generalitzada creença que la perfeccionada joguina havia d'ésser forçosament estrangera: franceses les gracioses i elegants; alemanyes o angleses les mecàniques i d'esport; suïsses les precises reproduccions miniaturades de pobles, viles i col·leccions zoològiques. De per tot arreu allò que estava bé o mitjanament bé, del nostre país exclusivament tota cosa llesta, tota cosa defectuosa, tota cosa endarrerida, tota cosa disgraciada; en una paraula, tot allò que era «indesejable»; nosaltres no produïm, ni podem produir res que valgués la pena.

Però, com deïam, el temps no passa en va, i avui, per una sèrie de causes l'exposició i estudi de les quals faria aquest article interminable, avui podem, en front de la realitat, fer una afirmació absoluta: avui resulta molt més econòmic i molt més elegant comprar joguines que portin la marca nostrada, que sola tots els punts de vista són superiors a totes les estrangeres.

En ben poc temps han passat a mestres els qui foren admiradors platonics dels productes d'extra-frontera, i els aparadors dels comerciants que han tingut el bon gust de prescindir de dubtoses facilitats econòmiques, fent «orelles de mercader» veritable a les temptadores paraules i a les promeses de comissionistes forans, hi rumbegen veritables creacions, «superiors en qualitat i quantitat» a tota cosa que ha pogut passar per la frontera de contraban o legalment, en terra de favorables diferències de compra per la depreciació de certes divises o per l'estoc de marcs i coronas que molts intermediaris tenien de temps arreu esperant l'ocasió del canvi amb gèneres.

Fins tot corrent el perill que esperits mesquins craguin que aquest article obedi a orientacions de reclam, de les quals som ben lluny, no podem menys que anomenar certes marques que en la indústria de la nostra joguina han esdevingut ja famoses, dintre la respectiva especialització: Seix i Barral, Manufactura Espanyola de Joguines, Miria, Lluisa Rubio, Obie, Torneries Baqué i Llopart, Molinari, Torra i Companyia, Muntanyola, Caldes, Darder, López Roma, Ortellí, Pl. Riba, Subirats, Tilly, etc., etc.: noms acreditadíssims, autors de la revolució operada en la joguina catalana i espanyola, gràcies als quals ha progressat a nivells envejables.

Davant d'això hom no s'explica satisfactoriament com els nostres comerciants i intermediaris s'estenen encara a importar gèneres estrangers el deficientisme dels quals, en llur major part, salta a la vista. Creuen, seps dubte, que perdura el vell i antiquat criteri dominant en el nostre poble; aquell criteri segons el qual tot allò que és estranger, pel sol fet de ser-ho, era millor que l'article nacional i propi. Per algun d'ells es dona el cas, afortunadament isolat, veritablement vergonyós, d'intentar difondre la producció nostrada anunciant-la pomposament com d'importació.

La manca de patriotisme entre la major part dels nostres comerciants ha estat un dels principals motius pels quals la indústria de la joguina s'ha vist obligada a defensar-se fent-se protegir a bastament de l'Estat a fi que no es perdés l'esforç sostingut en quatre anys de lluita amb les invasions estrangeres, continuades, sense interrupció; invasions que comptaven sempre amb poderoses aliances dintre la plaça, invasions ajudades per les complacències dels nostres comerciants, que no volien veure l'evidència.

La indústria de la joguina està lluny, encara, d'aquell grau de prosperitat desitjable. Fins pot assegurar-se que actualment passa una greu

crisi; té assegurada la qualitat, però no la quantitat; no produeix la joguina de sèrie, destinada a l'exportació; en ella, com en altres, el nostre esquerp individualisme és el principal i fortíssim obstacle que barra el pas al bon desenvolupament. Arren del món hem vist formats grans «trusts» i poderoses associacions de productors que, ajuntant llurs forces, aconseguïen no sols dominar els mercats nacionals, sinó que assolien la conquesta d'altres de llunyans per a trobar i assegurar la sortida del sobrant de producció.

En la Fira de Lió poden veure's diferents Stands de Fabricants reunits, el capital dels quals ascendeix a milions de francs, així com també pot comprovar-se en les de Londres, de Leipzig i de Viena; en canvi, en la nostra Fira, són moltes les cases la presentació exterior de les quals fa creure que llur assistència al mercat els suposa un esforç econòmic ben xic desagradable.

A judici nostre ha arribat l'hora de fer aquesta unió destinada a enlletir la joguina destinada a infundir en els llunyans mercats d'Amèrica i Orient, i mai com ara ha estat ocasió oportuna, perquè els tradicionals competidors no es troben, com hem dit, en situació gaire favorable d'una lluita comercial.

Recordem que l'Estat va votar una llei de protecció a les noves indústries; aquesta, que ho és una indústria novíssima, que deu la seva existència als transcorreguts anys de la guerra, no pot acollir-se als beneficis de la llei esmentada, per la manca d'unitat dels seus diferents sectors: sincerament creiem que ha sonat l'hora de renovar-se o desaparèixer.

De l'any 1914 al 1919, l'exportació de joguines a Amèrica anà creixent, arribant a ésser molt superior a totes les altres exportacions reunides; per què, actualment, està en franca decadència, iniciada des que els altres països tornen a infundir en aquells mercats?

El Japó, que en 1914 havia exportat a l'Argentina joguines per valor de 4.915 «pesos» or, va arribar en 1920 a exportar 79.000 «pesos», mentre Espanya baixa a 2.000! El que ha succeït amb el Japó es repeteix amb les altres nacions europees, al cap de les quals pretén posar-se altre cop Alemanya, malgrat la seva inferioritat de producció i de presentació. Això fa justes les nostres paraules anteriors; el col·lectivisme ben entès, la bona organització de les associacions de fabricants de joguines d'Alemanya, França, Suïssa, Anglaterra i el Japó, estan a punt de vèncer el nostre pobre i mesquí individualisme, que per curdetat de visió vol conservar-se dintre dels seus estrets límits, exposant-se a morir a poc a poc, sense glòria ni profit per a ningú.

Som proteccionistes fins a cert punt perquè entenem que la protecció ha de dispensar-se i mantenir-se mentre la indústria es desenvolupa; però, si aquesta indústria, per manca de coneixements, per petitesse de mires, no tracta de progressar i, ans al contrari, prefereix vegetar tancada dintre d'un suïcida egoisme personalista, la protecció no té raó d'ésser i és desitjable la lliure entrada de productes estrangers, que, fruit de més pràctiques orientacions, acaben per aconseguir avantatges i economies necessàries als consumidors del país on estan vinculats.

Tot allò que no progressa ha de desaparèixer.

Aquest no és encara el sort el cas dels nostres fabricants de joguines, però, si les cites continuessin com ara, sense esmena, ben aviat ho serà, desapareixent per sempre allò que no ha conquistat, per sa laboriositat, son dret a la vida. El patriotisme té, com deia fa poques setmanes el President de Catalunya, infinits caïres, i un dels més interessants és el del progrés del treball individual, particular; tots hem de procurar laborar perquè el de cada un sigui cada dia més sòlid, a fi que la Pàtria esdevingui cada dia més forta.

Frederic BARCELO

Joguines d'ahir i de sempre

Les joguines són coses davant les quals els nens se senten homes i els homes se senten infants.

Per això se les troba en totes les civilitzacions, demostrant que sempre han exercit un fort encís en les persones de totes les èpoques. Per altre cantó, estudiant les joguines podria conèixer-se els matisos de la vida familiar.

En les excavacions d'Egipte s'han trobat nines de metalls, pilotes, armes petites, imitant les veritables i de grans proporcions i altres figures i objectes que demostren que aquella civilització es preocupava de donar als nens l'encís de la vida dels grans.

A Nívia funcionaven uns automàtics articulats i en les llunyanies de la història de la Xina apareixen els teatres d'ombres que encara són anomenades «xineses» i altres jocs d'enginy notabilíssims.

A Troia apareix el cavall que servi per a enganyar els assetjats i fer entrar a dins la ciutat els guerrers abscondits, i que diu que havia estat suggerit per la joguina amb el ventre ple d'objectes minúsculs.

A Grècia es fa encara la llegenda «Festa de l'orenet», consistent en una processó de criatures darrere l'ocell de fusta, les ales del qual són mogudes amb fils des de lluny.

Simultàniament apareixen la pilota, el «cèrcol», les bitlles, la baldufa i l'estel volador, i fins els putxinel·lis.

A Roma surten les amfores, els soldats de plom, les bitlles de pedra, el «cèrcol», etc., amb tal profusió i afecte que fins eren posats a les sepultures dels nens com a bons companys de l'etern viatge.

Els hebreus tenien també joguines i als ulls dels seus fills, com als nostres, l'Arca de Noé apareixia com una colossal joguina plena del misteri del salvament del gènere humà.

En tots aquests pobles regna com a joguina preferida la «Nina», davant de la qual les nenes tenen pressentiments del misteri de la vida i se senten mares. Naturalment, la nina es modifica en cada poble, seguint el concepte general de la figura humana, i és fabricada amb totes les matèries imaginables.

Aquest prestigi de la nina com a joguina principal segueix regnant entre els pobles cristians, fins arribar a les perfeccions franceses dels segles dels Lluisos, essent utilitzada per a exportar, pel vehicle, de llurs vestidets, les modes que ja llavors París expandia amb acceptació general.

Per això la presentaven com a element integrant d'un conjunt de moblatge i d'habitació.

Simultàniament, apareixen altres joguines. La Història parla d'artefactes enginyosos com el «Hombre de Palo», que ha donat nom a un carrer de Toledo, automàtica que feia caminar al segle XVI el mecànic Joaneto Turriano, el qual també feia pujar l'aigua del riu amb la maquinària que encara es recorda com «el Artificio de Juanelo».

Abans, al segle XIV, havien aparegut els molins de vent, i al XVI les capses de sorpresa, els caminadors, la vaixel·la infantil, els Naixements de Jesús, formats per tantes figures artístiques. Al XVIII surten els cotxes per a bebès i, després, les joguines mecàniques, com el «Pantín», que mou braços i cames, mitjançant unes cordes.

Parlant de joguines, cal evocar el nom de Roger Bacon, el gran monjo anglès del segle XIII, fundador de l'escola experimental, que pressentí els submarins i avions, i que realitzà molts invents, que, com quasi tots, foren joguines, en començar, per a esdevenir ressorts del progrés de la Humanitat.

El segle XIX ha estat el generalitzador de les joguines, fent aparèixer, successivament, el cavall-bàscula, el mecànic, el de carterol emmolat, fins que per allà el 1840 es popularitzen les joguines mecàniques, com, 15 anys després, surten, demés de l'exàmm dels soldats de plom, els ferrocarrils en miniatura i les petites màquines complicades, com el fessin grans, i d'aplicació industrial.

Aparadors i Botigues

La Pelleteria Bertran Germans

Carrer de Fontanella, núm. 16

Es doïc, aquests dies, passejar pels carrers de Barcelona. De dia, un sol esplèndid llum en el cel blau com un botó d'or que iritza el firmament i daures la terra, xopant l'aire de càlides vibracions. De nit, en un ambient temperat i una atmosfera clara, l'ànima es lliura a l'encís urbà de deixar córrer el temps, gusitant aparadors i contemplar les dones que s'embaïlleixen davant d'alguns en els

nostre ciutat hi hagi un establiment com aquest.

Durant els dies de principis d'any, augmenta considerablement el nombre dels contempladors de les pells de luxe de la Casa Bertran i, per tant, dels compradors de gust que saben apreciar-ne les excel·lències.

A això hi contribueixen diverses circumstàncies, especialment les dues següents:

Cada any que passa, el costum de fer presents de joguines als nens va estenent-se en ramificacions, com per exemple, donar a les nenes vestidets que els facin il·ludir, especialment abriguts de pells que ajuntin a l'agradosa sensació de les adolescents el sentit de l'economia que suposa el

Abric de pells creació de la casa Bertran del carrer de Fontanella

quals són exposades les coses que més atrauen les preferències femenines.

Així, un arriba a badar gustosament davant d'alguns aparadors dels que converteixen els nostres carrers en vies esmaltades per la profusió de llums i la bellesa de les dones que s'aturen a contemplar-los.

D'aquests aparadors, pocs n'hi ha de tan populars com els de la Casa Bertran Germans, del carrer de Fontanella, núm. 16, la Pelleteria aristocràtica de la nostra ciutat.

Aquest aparador és un dels encisos de Barcelona. Constantment hi ha davant seu una munió de gent — no cal dir, tractant-se d'una pelleteria tan refinada com aquesta, que entre els aficionats a contemplar-lo hi abunden les nostres dames més belles i elegants — que sent l'efecte de la contemplació i el goig de que en la

ter-los present d'un objecte d'utilitat, necessari en els temps d'hivern.

Simultàniament, la Festa de Reis i els dies propis per a presents que són els primers de l'any, és cada any més celebrada pels grans, i per això es generalitza el costum de fer presents a parents i amics de coses que, ensems que donin una nota de sumptuositat, els produeixin la utilitat de les coses de consum. Com és natural, les persones a les quals van dirigits els presents de preu important, són dones, a les quals s'obsequia amb un present com més estimable millor, per a tenir la certesa d'ésser ben rebut.

En aquest cas, és ben indicat el present de l'abric de pell o altra peça de vestir en què la pell constitueix el principal element de confecció.

Tal vegada per això la Casa Bertran té aquests dies un augment de venda que indica la generalització introduïda en els nostres costums de celebrar les grans festes de principis d'any amb compres de coses útils, ensems que agradoses. Contribueix a això el fet que la Casa Bertran vengui aquests dies les seves pells i peces de vestir a base de pell, amb notable rebaixa, perquè ja es troba amb la temporada d'hivern considerablement avançada i té per estimul vendre l'estoc de les peces que ja té confeccionades per a l'hivern corrent, es

Miquel CAPDEVILA

Moviment del Port el dia 4

Llagut espanyol «Anita Martínez», de Castelló, amb càrrega general.
Llagut espanyol «Cala Major», de València, amb càrrega general.
Llagut espanyol «Gorgonio 3.», de València, amb càrrega general.
Veler italià «Luciano», de Terranova, amb carbó.
Vapor anglès «Umcinto», de Bombay, amb càrrega general.
Vapor espanyol «La Guardia», de Tarragona, amb vi.
Vapor espanyol «Ciudad de Palma», de Palma, en llast.
Vapor espanyol «Rey Jaime I», de Palma, amb càrrega general i 89 passatgers.
Vapor espanyol «Rita», de Màlaga i escales amb càrrega general i 43 passatgers.
Vapor espanyol «Ampurdanés», de Sant Feliu, amb càrrega general.
Pallebot espanyol «Joven Paquito», de Palamós, amb càrrega general.
Vapor espanyol «Candelas», de València, amb càrrega general i passatgers.

Llagut espanyol «Castellón», amb càrrega general, cap a Castelló.
Pallebot espanyol «Dolores Rodríguez», amb càrrega general, cap a Eivissa.

YAIKELLS SORTITS:
 Vapor espanyol «Espanoleto», amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.
 Vapor espanyol «Aragón», amb càrrega general, cap a Melilla i escales.

pot, en llast cap a València.
 Vapors espanyols «Cabo Peñas», amb
 càrrega general cap a Bilbao i esca-
 les.
 Vapors espanyols «Almazora», amb
 càrrega general, cap a Vinaroz i Cas-
 telló.
 Vapors belga «Lombardier», amb ca-
 rrega general i transit, cap a Ambers
 i Escalles.
 Vapors espanyols «Mar Tirreno», en
 llast, cap a Gibraltar i Huelva.
 Vapors espanyols «La Guardia», amb
 càrrega general i transit, cap a Celta,
 Niza i Marsella.
 Vapors holandes «Orpheus», amb

TELEGRAMS OFFICIALS DEL DIA D'AVUI

Nova Orleans	Taken anterior	Grimes's 4 1/2	Seven telegrams	TANON
Disponible . . .	26.50	00.00		00.00
Futura:				
Gener	26.45	00.00		00.00
Marc	26.46	00.00		00.00
Maig	26.47	00.00		00.00
Julol	26.50	00.00		00.00
Octubre	25.49	00.00		00.00

LÍNIES	Gallimetros en explotació	Ingressos dels dies 11 al 20 de Dbre. de			Ingressos des de 1.er de gener al 20 de Dbre. de				
		1922	1921	Diferència	1922	1921	Diferència		
Madrid a Irún i els seus ramals.	909	2.421.651'92	2.411.349'17	+	10.302'75	102.982.779'03	102.966.812'37	+	15.966'66
Alar a Santander.	139	209.220'27	192.371'78	+	10.848'49	7.839.000'91	7.289.214'85	+	339.875'96
Saragossa a Pamplona i Barcelona	773	1.473.048'13	1.345.435'82	+	124.013'61	48.523.809'80	46.225.181'68	+	2.300.648'12
Tudela a Bilbao.	249	627.856'04	576.911'17	+	50.944'87	20.578.523'58	18.485.582'93	+	2.110.943'65
Almansa a València i Tarragona.	524	1.436.459'55	1.330.509'97	+	105.949'89	47.878.145'03	45.143.028'73	+	2.723.119'30
Astúries, Galícia i León.	741	1.142.740'79	1.153.812'54	-	16.071'75	43.991.729'86	43.072.739'49	+	81.009'83
Villabona a Avilés.	21	30.364'85	35.893'70	-	5.528'85	1.191.292'54	1.401.793'12	-	210.430'58
Ciàno a Soto de Rey.	52	17.008'99	17.767'83	-	760'84	730.819'80	1.003.102'88	-	272.283'18
Lleida a Reus i Tarragona.	103	124.040'09	113.957'15	+	10.082'94	4.568.177'38	4.220.029'10	+	348.148'20
Sant Joan de les Abadesses.	112	147.652'18	155.232'69	-	7.580'44	6.126.279'53	5.587.784'61	+	538.515'22
València a Utiel.	88	34.348'20	45.568'08	-	11.219'88	1.561.203'08	1.667.600'70	-	8.397'02
Tota la xarxa.	3.681	7.084.390'31	7.386.809'53	+	277.580'79	284.769.855.40	276.957.758'72	+	7.812.096'63

càrrega general i transit, cap a València.
Vapor alemany «Tritón», de transit, cap a València.
Vapor espanyol «Guillermo Schultz», enlast, cap a Avilés.
Vapor espanyol «Rey Jaime II», amb càrrega general, cap a Mahón.

La Rochelle, 21. — El vapor espanyol «Orizaba», de Bilbao, en viatge cap a Newport, amb mineral, ha naufragat. La tripulació s'ha salvat i ha desembarcat aquí.

Tarrega, 2 de gener de 1923.

Blats blancs, de 4150 a 4150 pessetes
els 100 quilos; idem roig de força, de
41 a 42.

Ordi, de 32 a 32 pessetes els 100
quilos.

Moraz, de 32 a 33 pessetes els 100
quilos.

Favons, de 46 a 47 pessetes els 100
quilos.

Afals, a 16 pessetes els 100 quilos.

Vins del país, de 13 a 16 pessetes
els 100 litres; idem d'Arago, de 30 a
35 pessetes.

Alcohol, de 200 a 210 pessetes els
100 litres.

Misteis a 7 pessetes els 100 quilos.

4 de gener
de 1922

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contratacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 71°0 a 71°25, Alacants a 71°15, i Gran Metropolità a 122°00.
A la tarda, a la Casa Llotja. Es fa de Nords de 71°25 a 71°45 i a 71°40, Alacants de 71°15 a 71°30, Andalinos de 56°10 a 56°30, Pares a 43°75, Colonials de 67°75 a 67°85, Docs a 18°50, Metro-transversal de 108°00 a 108°50, i Gran Metropolità de 122°35 a 122°75.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Butlletí Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7 $\frac{1}{2}$ %, a 1821, a 100'00 i 100'00.	Grans Molins Bascos 6 $\frac{1}{2}$ %, a 90'50.
Barcelona Traction and Light Power 7 $\frac{1}{2}$ %, a 100'00.	Mines de Potassa «Siria» 7 $\frac{1}{2}$ %, a 99'75.
Barcelonesa de Navegació 6 $\frac{1}{2}$ %, a 54'00 i 100'00.	Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 98'75 i 100'00.
Compañía Española Colonización 6 $\frac{1}{2}$ %, a 95'00.	

[illegible]

* Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a gula del llegidor.
Cotització: Franco, 45'70; suïssa, 120'15; belgues, 42'35; líteres, 25'63; liron, 33'05; dolars, 8'37; marcs, 0,13 i corenes, 0,018.
DARRERA SESSIÓ. Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es tanca de Nord a 71'40. Adjacents a 71'35. I Gran Metropolis a 123'00.

Diferència de les operacions a terme

De la tancada d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es baixa l'05 de Nords i d'Alacants.

De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'avui, es puja l'016 de Nords, l'020 d'Alacants i l'00 de Metropolità.

Annissats, de 120 a 225 pessetes els
100 litres.
Oil, de 660 a 7 pessetes el quart.
Olives, a 15 pessetes la quarta.
Qus, a 3 pessetes la quarta.

jecte de celebrar festes populars en
les avingudes i jardins que circun-
den els dos palaus, durant el temps
que l'Exposició estigui oberta al pù-
blic.

Nonell Germans
DANVI - VALORS - DUPONT
Rambla del Centre, 18

S'està procedint activament a l'habilitació dels amples edificis en els quals ha d'instal·lar-se l'Exposició Internacional del Moble i Decoració d'interiors; mentre es van muntant els stands, s'efectuen els treballs preliminars per a l'execució del piano d'unió d'embalsos palaua, obra del senyor Puig i Cadafalch.

El Comité Executiu ha designat una comissió encarregada de l'organització de les diferents actes de caràcter artístic i cultural que tindran lloc al recinte destinat a la Secció Retroproyecciva. Així mateix existeix el pro-

Espectacles

Avui, 30 de propietat i abonament.
A les nou. Debut de l'aplaudida so-
pran Carme Bau Bonapata. L'òpera
en cinc actes, FAUST: «Menistofele»,
senyor Zalesky. — Fausts, senyor Pla-
tucci; «Valentí», senyor Sarobe; «Je-
bel», senyora Lucel. — Dama, tarda.
ELS MESTRES CANTORS. — Dimen-
ge, tarda: FAUST. — Dimarts: Serata
d'Onore de l'eminent sopran T. Pol-
Randoello. — Aviat: presentació del
divo ténor.

CARLO HACRET

NOVETAT

ART

EMOCIÓ

TEATRE TIVOLI

BALLET SOBRE GEL

Director: Mr. GOETZL

Grandiós espectacle de l'Hipòdrom de Nova York que es representarà per primera vegada a l'escenari del teatre Tivoli de Barcelona

Pista de gel natural damunt la qual treballen els més notables artistes del món

LA CHARLOTTE i KRECKOW, veritables reis del patí

QUARANTA PROFESSORS D'ORQUESTRA

Debut, aquesta primera desena de gener

Principal Palace

Plaça del Teatre, 214. Tel. 5125 i 4130 A.

Avui, divendres, nit, a les deu
DARRERS DIES
de l'actuació dels famosos dansarins
russos

LYDIA JOHNSON i E. ALPEROFF
en la revista de gran espectacle

ORI-ORI
en la qual segueix representant-se amb
EXIT EXTRAORDINARI
el nou quadre

IDIL·LI DE NINOTS

Dilluns, dia 8

GRAN ESDEVENIMENT ARTÍSTIC
100 REPRESENTACIÓ DE
ORI-ORI

Teatre Català ROMEA

Tel. 3500 A. — Avui, divendres,
tarda, a les cinc: Per última vegada,
a preus populars: El famós programa
de la Innocència.

L'AVENTURA EXTRAORDINÀRIA
D'UN COMTE I UNA HERBOLARIA
dos actes de gran broma. Varietats.
Els excèntrics MINGO AND KIM.
Pericó nacional argentí. Nit, els dos
grans èxits de Teatre Selecte, EL PA-
QUEBOT «TENACITY» i CIVILITZATS
TANMATEIX. — Dissabte: Diada de
Reis. Tarda, a les tres: per última
vegada, a preu popular: 4 actes, 4:
LA VENTAFORS I LES CONFIDEN-
CIES DE NINETA. A dos quarts de
sis: EL PASADORET O L'ADVENI-
MENT DE L'INFANT JESUS, amb
l'arribada dels SANTS REIS D'O-
RIENT GASPAR MELCIOR I BALTA-
SAR, que obsequiaran amb un pre-
sent els nens i nenes que concorrin
a l'espectacle. Nit: Repetició de la
magnífica obra de l'immortal Frederic
Soler, LA CREU DE LA MASIA i CI-
VILITZATS, TANMATEIX. — Diume-
nge, tarda, a les tres: EL PAS-
TODRENT, amb l'arribada dels REIS
D'ORIENT. A dos quarts de sis: LA
CREU DE LA MASIA i LA CA-
SAMENTERA. Nit: 2 èxits, 2: EL PA-
QUEBOT «TENACITY» i la comèdia
de gran broma en dos actes, QUAN
ELLES VOLEN... — Es despatxa a
Comptaduria.

TIVOLI

Companyia lírica catalana i caste-
llana. — Direcció: Josep Bergés. —
Última setmana de la temporada. —
Tarda, a les cinc: Últim dia de preus
populars. Butaca, pessetes 2. Entrada,
0'50. La divertida sarsuela LA BAN-
DA DE TROMPETAS, i l'obra en dos
actes, de gran èxit:

PEL TEU AMOR
Nit, a les deu: LA CAPA TOT HO
TAPA, LA CANÇIÓ DEL OLVIDO i
la grandiosa obra

PEL TEU AMOR
per la senyoreta Bugatto i el senyor
Vendrell. — Demà: Festivitat dels
Sants Reis. Tarda: a dos quarts de
quatre: DON JOAN DE SERRALLON-
GA, pels grans artistes senyoreta Bu-
gatto i senyors Sagi-Barba i Vendrell
i el conte en dos actes NIT DE REIS,
amb obsequi d'un fluvial als nens i
nenes que concorrin a l'espectacle.
Nit, a tres quarts de deu. Colossal
programa: EL SANTO DE LA ISIDRA,
LA ALSACIANA, LA CANÇIÓ DEL
OLVIDO i LA BANDA DE TROMPE-
TAS. — Diumenge: Comiat de la Com-
panyia. Tarda: EL SANTO DE LA
ISIDRA, LA ALSACIANA, LA CAN-
ÇIÓ DEL OLVIDO i LA BANDA DE
TROMPETAS. Nit: LA MASCOTA, per
la senyora Vela i senyor Sagi-Barba
i primer acte de PEL TEU AMOR. —

Es despatxa a Comptaduria. — En
aquest teatre hi ha calefacció cen-
tral.

Teatre de Novetats

Circ Equestre

Gran Companyia
de Mr. VENTURA GANNAU
ULTIMA SETMANA

Avui, divendres, nit, a dos quarts
de deu. Veritable esdeveniment: BE-
NEFICI de l'Intèrpid domptador únic
en son gènere.

Mr. FORTUNIO
amb els seus feroçs

LLEONS SALVATGES

En obsequi al beneficiat, una formosa
senyoreta de Barcelona s'ha ofert a
entrar a la gàbia amb carota per a
no ésser coneguda. Segueix essent
l'èxit del dia, els

ÓSSOS COMEDIANTS

completaran el programa 12 notables
atraccions, 12. — Demà, dissabte, i
diumenge, tarda, a les quatre, i nit,
a tres quarts de deu: Extraordinàries
funcions.

ADEU A BARCELONA
S'acomiaten els OSSOS. S'acomiaten
els LLEONS. S'acomiaten tota la Com-
panyia. — Es despatxa a Compta-
duria.

Teatre Català ROMEA

Dies 8, 9, 10 i 12 de gener

ERMETE ZACCONI

interpretant les seves més grans crea-
cions. 4 extraordinàries vetllades
d'art, 4, per l'eminent actor

ERMETE ZACCONI

Segueix obert l'abonament. Des d'a-
vui es despatxa a Comptaduria per a
les quatre funcions.

ELDORADO

Companyia de sarsuela

ORTAS : : LEONIS : : GALLEGO

Avui, divendres: BENEFICI DE
PACO GALLEGO. — Grans i extraor-
dinàries funcions. Tarda, a les cinc,
l'aplaudida sarsuela en un acte, di-
vidit en cinc quadros d'Arniches i
García Alvarez, música del mestre
Lleó, EL CUARTETO PONS. Gran
triomf d'interpretació. La joguina en
dos actes, de Muñoz Seca i Pérez Fer-
nández, grandiosos èxits de broma, EL
GOYA. Nit, a les deu. El preciós en-
tremès EL CAPRICHITO. Recreata
de l'opèrta en un acte, dividit en
tres quadros, de Miguel Mihura i Ri-
card González, música del mestre Pe-
rellanas, LA NINA DE LOS BESOS. Re-
estrena de la sarsuela en un acte i
dividit en tres quadros, en prosa i
vers, de Carlos Arniches i Josep Jack-
son Veyan, música del mestre Jeroni
Giménez, LOS GUAPOS. — Demà, dis-
sabte: Festa dels Reis d'Orient. Tar-
da: LA MAGDALENA TE GUIE, EL
GOYA i LOS GUAPOS. Nit: EL CA-
PRICHITO, LA NINA DE LOS BESOS
i LA CARA DEL MINISTRO.

Teatre Tivoli

Diumenge, 7 de gener, a les onze mati
CONCERT PEL VIOLONCEL·LISTA
ANTONI SALA

Vallibèrra, pianista. A profit de
L'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE
L'ENSENYANÇA CATALANA
Obres de Santmartí, Strauss (R.),
Béker, Saint-Saëns, Boellmann. — Lo-
calitats: Unió Musical Espanyola, 1
i 3, Portal de l'Àngel.

TEATRE NOU

Companyia d'opèrta, sarsueles
i revistes
dirigida per ENRIC BENT

Avui, divendres, tarda, a dos quarts
de cinc: EL MONAQUILLO i LA DO-
GARESA. Nit, a tres quarts de deu:
S. M. EL DOLLAR. Nota: Proxima-
ment debut de la gran companyia ar-
gentina Mutio Alippi.

TEATRE COMIC

Avui, divendres, nit, a dos quarts
de deu: Primer, el drama en tres ac-
tes LOS DOS SARGENTOS FRANCE-
SES; segon, l'obra del dia, LA TOR-
NADA D'EN NANDU; tercer, èxit sor-
dís, la revista PI-PI!

Teatre Victòria

Avui, divendres, tarda a les cinc.
Butaca amb entrada, dues pessetes.
Entrada general, 50 cèntims. LA REI-
NA DE LAS PRADERAS. Nit, a dos
quarts de deu, primer, LOS CADETES
DE LA REINA, i segon, LA REINA DE
LAS PRADERAS.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil, Pep Samper.
Avui, divendres, 5 gener. Tarda, a
dos quarts de cinc: CLINICA BUFA-
LULL (dos actes). Estrena, LA POR I
DON JAUME EL CONQUISTADOR.
Nit, a les deu: L'obra del dia A L'OM-
BRA DE MONTUICH I LA POR.

Teatre Poliorama

Companyia de comèdia

Gdell - Tudela - Asquerino - Cortès
Avui, divendres, PROGRAMA MU-
ROZ SECA. Tarda, a les cinc, MATI-
NEE POPULAR. BUTACA PLATEA,
UNA PESSETA. El gran èxit de broma,
en tres actes.

LOS FRESCOS
Nit, a les deu, POPULAR BUTACA
PLATEA, DUES PESSETES. Estrena
en aquest teatre de la comèdia en
tres actes.

EL ARDID

Demà, dissabte, FESTIVITAT DELS
SANTS REIS, tarda, a dos quarts de
quatre, primera sessió, LOS FRES-
COS. A les sis, sessió especial. Nit, a
les deu, EL ARDID. — Diumenge, tar-
da, a dos quarts de quatre, primera
sessió, EL CENTENARIO. A les sis,
sessió especial, MANANITA DE SAN
JUAN y LO PASADO, O CONCLUIDO
O GUARDADO. Nit, a les deu, EL
ARDID.

Es despatxa a Comptaduria. — Te-
lèfon 4134 A.

TEATRE GOYA

Companyia MORANO

ULTIMA SETMANA

Avui, divendres nit, a les deu. UL-

tima d'abonament del Patronat Social
Mutual Salut. FRANZ-HALLERS. — De-
mà, dissabte, Festivitat dels Reis Ma-
gos. Tarda, LA CASTELLANA, gran
èxit d'aquesta companyia. Nit, i diu-
menge tarda i nit, FRANZ-HALLERS,
«CASO DE CONCIENCIA ALTERNA
O DESDOBLAMIENTO DE LA PER-
SONALIDAD». — Dilluns, comiat de la
companyia.

TEATRE GOYA

Companyia de comèdia

COBENA - OLIVER

Dimecres, dia 10 de gener. Nit, a
les deu. PRESENTACIÓ DE LA COM-
PANYIA. La comèdia en tres actes,
de DARIUS NICODEMI, RETAZO. La
comèdia en un acte, dels germans Al-
varez Quintero, SIN PALABRAS, en
les quals obres triomfa excepcional-
ment CARME OLIVER COBENA, que
ES PRESENTA COM A PRIMERA AC-
TRIU, A BARCELONA.

CIRC PALISSE

Marquès del Duero, cantonada
Comte Asalto

L'exhibició de feres més gran del món

32 Ossos, 6 Elefants, 10 Lleons, 6 Ti-
gres reals, 17 Simis, 32 Cavalls,
Camells, Bufals, etc., etc.

Avui, nit, SELECTA, a les deu,
Exit creixent. Continuen les ovacions
del número AERI més emocionant
que es coneix.

ELS CODONAS

El valent domptador FISCHER
amb els seus

Ferotges Tigres reals

El grup més emocionant del món

Els 20 óssos polars

i altres formidables atraccions
Exhibició permanent del
GRAN PARC ZOOLOGIC
Entrada, una pesseta

PALACE CINE

Gran Saló de Moda

Avui, divendres, programes extraor-
dinaris. Els interessants films, MA-
LEIT DINER! La pel·lícula còmica
ABRIC A TERMINIS. L'emocionant
L'AUDAC, per Tom Mix. La deliciosa
EL PRESENT DEL REI BALASAR,
formós film de dia de reis, i la for-
mosíssima pel·lícula d'emocionant ar-
gument i grandiosos èxits, L'HABIT, per
Mildred Harris, esposa divorciada de
Charlot, de la marca First National
Circuit.

Diorama

Programa per a avui: «Reputació»,
per Priscilla Dean; «El capità Kidd»,
episodi novè i desè, per Eddie Polo;

«A cops de puny», «La reconciliació
dels nuyis», còmica, de gran b'oma;
«Poesies i apats», super-producció
del Programa Ajuria, per Charles
Ray. — Demà, festivitat dels Sants
Reis, grans sessions a la tarda. Nit,
augment de programa amb estrenes.

Saló Catalunya

Gran Cine de Moda

Notable sextet Jordà. — Avui, di-
vendres, moda selecta, grandiosos èxits
del Programa Ajuria: «Del viu al
pintat», per l'imitable Douglas Fair-
banks; «La noblesa de la veritat», pre-
ciosíssima comèdia: «Viatge del prin-
ceps de Gales a la Índia» (segona jo-
rnada), d'interès excepcional; «El pre-
sent del Rei Baltasar», dedicada a la
festa de Reis. — Demà, festa de Reis,
gran matinal. Tarda i nit, programa
colossal. Nit, estrena: «L'alegre men-
tider», per Kerigan. — Diumenge, nit,
gran exclusiva: «La dama de la flor»,
el més gran de la producció nacional.
Deguda a la direcció d'un gran mestre
de la cinematografia Nord-americana
i director que fou de la molt acredi-
tada Casa Paramount, serà el més le-
gitim triomf de la temporada «La
dama de la flor». Preus corrents.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA

Dimarts, 9 de gener, a tres
quarts de deu en punt del
vespre,

RECITAL DE GUITARRA

per l'il·lustre artista català

MIQUEL LLOBET

Obres de Sor, Tàrraga,
Costa, Villar, Mendelssohn,
Rubinstein, Albeniz i Sor-
Llobet.

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCI

Palau de la Música Catalana

Diada de Reis, tarda, a dos quarts
de cinc.

CANçons i JOCS D'INFANTS

per l'Institut de Rítmica i Plàstica,
dirigit pel mestre Joan Llongueras.
Obres de JOAN LLONGUERAS, JA-
QUES DALCROZE. Audició de LA
FESTA DELS REIS i FIGURES DE
PESEBRE, festes d'infants, per En
Joan Llongueras. Programés i loca-
litats: magatzem Unió Musical Es-
panyola, 1 i 3, Portal de l'Àngel. Con-
dicions especials per als senyors so-
cis de l'Orfeó Català.

Frontó Principal Palace

Avui, divendres, tarda, a un quart
de cinc, dos grans partits a cistella.
Nit, a un quart d'onze, dos magnífics
partits de pilota a cistella. Primer:
GURUCEAGA i GARAGARZA contra
ONDARRES i URQUIDI. Segon: VI-
CENTE i GASTASAGA contra MAZO
i PALAU.

FUTBOL

Extraordinaris partits internacionals.

Dia 6, a les 2'45 de la tarda, S. Sparta,
onze internacionals, contra
R. C. D. ESPANYOL

Dia 7, a les 2'45 de la tarda, A. C.

Sparta, onze internacionals, contra

WEREIN FUR RASENSPIELE

Finalista Sud-Alemanya. Vuit inter-

nacionals.

Camp Espanyol Preus reduïts

EDEN CONCERT

Asalto, 12. — Gran èxit de GLORIA
GIL REY, cançonista. HOU JANOT,
parella de ball; CAROLINA DE LA
RIVA i altres importants atraccions.
Tots els dies, Aperitífic i Dancing i
Tabari America.

AL CAMP i a la CIUTAT

AMB UNA LAMPARA DE MA

I PILA ELÈCTRICA

LOT

TINDREU LLUM BLANCA I PERMANENT

A TOT ARREU

De venda en: «Suprema», Pelayo, 56. — E. Schilling, Fernando, 23. — Beristain i C., Fernando, 1. — Laplana
i C., Fernando, 15. — Vicens Ferrer, Plaça Catalunya, 12. — A. Valverde, Comtal, 9. — Vilalta, Cucurulla, 2.
Lorés, Codina i Roig, Trafalgar, 3. — El Siglo, Rambla dels Estudis, 5. — E. Riba, Ronda Universitat, 37.

GRANS MAGATZEMS DAMIANS

¡¡ NENS !! ELS REIS D'ORIENT

tenen exposats en aquests Magatzems
un ric i grandios assortit de

JOGUINES-JOGUINES

Veniu tots a elegir el que més us agradi

Hi ha precioses nines de camussa i drap, que caminen, donen petons, parlen i mouen els ulls. Formosos «trousseaux» amb infinitat de vestidets, jocs de porcellana i alumini, cases de nines de totes classes, mobiliaris i lampares elèctriques per a les dites cases.

Hi ha també automòbils grans per a un i més nois, finament acabats, krippers, bicicletes, cavalls, cotxes per a nois i nines, carrets grans de fusta corbada. Infinitat de soldadets de plom de totes les armes i països. Panòpies, sabres, escopetes, revòlvers i pistoles novetats. Trens mecànics a vapor i elèctrics, gran assortit de joguines mecàniques de llum i fusta, preciosos animals de pel, óssos, gossos, mones, etc. Instruments de música de totes qualitats, variat assortit de pilotes de goma reglamentàries per a futbol. Gran estoc d'articles d'esport, riques capses de pintura, joc de família, loteries, trenca-caps, etc. Carteres i efectes per a col·legial, teatres de tots tamany, còmodes i elegants sillons i tauletes de vimet, etc., etc., etc.

Es tan gran l'estoc de joguines dipositades pels reis en aquests Magatzems que ha estat precis habilitar la panta Pelayo i Tallers per a Exposició

AVIS.—Es recorda a tots els nens que aquest any, com els anteriors, s'ha establert un bussó a la porta d'aquests Magatzems. Les carres dipositades es cursen amb la major rapidesa.

Institut Feminal

Col·legi per a senyoretes

Clarís, 24, pral. — Telèfon 4735 A

Directora: Na Emília Furnó Montsech

L'Institut Feminal, essent a base de l'idioma català és en aquesta llengua que s'hi inicia l'ensenyament de les nenes. S'hi ensenyen també els idiomes castellà i francès a la perfecció, els quals estan compresos en el programa general d'ensenyament. Altres idiomes són donats en classes especials considerats fora de programa.

Degut a la constitució especial d'aquest col·legi, les classes es donen a reduït nombre d'alumnes amb l'extensió i perfecció que correspon, a fi que, responen al nom d'Institut, arribin a la preparació de 2.ª Ensenyança, Batxillerat, Magisteri, Comerç, etc., etc.

Ensenyament Montessoriana per a pàrvuls. Formós jardí per a esbarjo. Local higiènic. La direcció espiritual a càrrec del Rnd. Mossèn Joan Montós.

Projeccions, excursions, visites escolars, etc.

De deu a dotze la Direcció facilitarà detalls i reglaments.

Per al pròxim curs el col·legi es traslladarà al bonic xalet del passatge Méndez-Vigo, núm. 6, adquirit en propietat pel Foment Pedagògic, i ens és grat d'anunciar-ho a les famílies que per a major comoditat de les mateixes s'inaugurarà amb el local la secció de mitja pensió.

Vendes

Vene tota la meua col·lecció de llibres de la «Biblioteca Literària» de les publicacions de l'Editorial. En molt bones condicions. Gairebé no n'ha cap de tallat. Dirigir-se a J. C. número 33, d'aquesta Administració.

Oferim en immillorables condicions algunes màquines de compondre «Tipographs». Són modernes i a punt de funcionar. Dirigir-se a P. A., número 13, d'aquesta Administració.

Per 7.000 duros vene casa a Sant Gervasi, façana Balmes, baixos i 3 pisos, sense gravamen. Cecs de la Boqueria, 1.

El millor present per a nens i adults. Baratsíssimes. ARAGO, 22

Vene mobles

per haver de sortir de Barcelona. Vene tot el mobiliari en molt bones condicions i a bon preu. Dirigir-se a LA VEU, número 550.

Tenda de confeccions, 6 habitacions i jardí, vene per malaltia. Cecs de la Boqueria, 3.

Lloguers

Entregaré 100 pessetes en armar el contracte, a qui em faciliti pis de menys de 15 duros al mes en lloc proper al tramvia. Escriure al 1002 d'aquesta Administració.

Fins a 300 duros

gratificació per pis si convé, de 8 a 25 duros mes. Si té mobles els compro. Raó: Est. 11. Tenda de compra-venda.

Pianos de lloguer de v. a. preu. Bruh. n.º 75, entresol. C. BIEGEL.

Pisos disponibles de 30, 60 i 80 pessetes, es faciliten ràpidament. Aribau, 71, tercer, 2.ª De 10 a 11 de 4 a 7.

Ofertes

Les millors ampliacions fotogràfiques surten del taller de Reproduccions i ampliacions fotogràfiques de J. Castell, Sant Antoni, 44 (Sans) Barcelona.

Vidu jove

amb bon empleu, casarà amb senyoreta o serventa agrada da fins a 25 anys. Escriure al núm. 1333 Empresa Ideal d'informació, Rambla Flors, n.º 16 (ANUNCIS).

Facilitem empleu ràpidament en importants cases comercials i bancs. Aribau, 71, tercer, 2.ª, de 10 a 11 de 4 a 7.

Serventes

de totes classes col·loco. Passatge Virreina, 24. Casa seriosa.

Anuncis

Jove amb extraordinària pràctica en negoci de gran rendiment, necessita soci capitalista per a establir-se. Podrà dur el negoci personalment.

Ex-segür i rendeix molt. Dirigir-se a l'Administració del diari LA VEU DE CATALUNYA, núm. 7750.

Professor de piano i solfeig a'ofereix: Consell de Cent, 391

COPIES Circulars

reproduïdes en Pàporell MULTIGRAPH

LES MES PERFECTES

Casa Garcia Suarez

38, Rambla Catalunya

Telèfon 4335 A.

Telegrames

Cablegrams, Radis (servei oficial)

telefonemes. Es cursen immediatament servint-se de la

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ

Estelviaren temps i molèsties. Rambla de les Flors, 16, baixos.

PER A REIS

Immens assortit en binocles per a TEATRE en nacre, pell i esmalt.

Des de

35 Ptes.

Impertinents en xapa d'or, plata, conxa i galalithe, models variadíssims

Carles Tutusaus, Optic-Fabricant

Boqueria, 22. - Raurich, 2

BARCELONA